سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Siyasî, edebî, tarihî haftalık gazete ● Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

22 Temmuz 1977
5 Şaban 1397

SAYI: 82 / BEŞ LİRA / BİR DM.

Almanlara ispiyonculuk yapan bâzı sözde Türkler Kur'an kurslarını kapatmaya çalışıyor

Devlet kesesinden din düşmanlığı yapılıyor

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Müşkilât

Muhterem okuyucularımız;

Bazı kardeşleriniz abone servisimize mürâcaat ederek, abonelerinin hangi sayı da nihâyete erdiğini sormaktadırlar. Bu gibi kardeşlerimiz, cevâbımızı, kendilerine husûsî bir mektupla vermemizi beklememelidirler. Zira, öteden beri biz bu gibi hususları «Okuyucularımıza» serlevhasıyla açtığımız sütunda herkesin isimleriyle kaydetmekteyiz. Binâenaleyh, bize abonesinin hangi sayıda nihâyete erdiğini öğrenmek maksadıyle mektup yazanların, bunun cevâbını mezkûr sütunda aramalarını rica ederiz.

Bu sütunda okuyucularımızın bulacakları diğer bir husus da, bize muhtelif mevzûlarda sordukları suâllerin kısa kısa cevaplarıdır. Bu sebeple, bizden husûsî bir sûrette ve mektupla suâl sormuş olanların da, bu sütuna bakmalarını ve cevaplarını burada aramalarını rica ederiz. Bu arada şunu da ifâde etmek isteriz ki, bazı okuyucularımız, sırf içlerini dökmüş olmak gibi bir maksatla sayfalar dolusu mektuplar yazmakta ve teferruat içinde esas maksat ve isteklerini kaybetmektedirler. Bu gibilerin ne söylemek istediklerini anlamakta âdetâ güçlük çekmekteyiz. Bu itibarla sevgili okuyucularımızın mektuplarını kısa ve net ifâdeli cümlelerle ve okunaklı bir yazı ile yazmalarının ehemmiyetine de işâret etmek isteriz.

Yazılan şeyin, doğru bir imlâ ile ve okunaklı bir sûrette yazılmaması, bilhassa abone adresle nde bizim için büyük bir müşkilâta sebep olmaktadır. Defaatle hatırlatmış bulunmakla berâber, hâlâ bazı okuyucularımız adreslerini ancak karina ile sökebileceğimiz bir sûrette kargacık - burgacık harflerle yazmakta ve bu da abone servisimize bir hayli külfet ve zahmete mâl olmaktadır.

SEBİL'imizin 3. altı aylık devresini tamamlaması dolayısıyle, abonelerimizi, gazeteleri içine koyduğumuz posta çeki havâle kâğıtlarının pek çok kardeşimiz tarafından yeni abone kaydına vesile olmak üzere kullanıldığını görmenin bahtiyarlığı içindeyiz. Bu vesileyle kendilerine şükranlarımızı arzederiz.

Ancak henüz kendi abone müddeti dolmadığı halde gazetesi içinden çıkan posta çeki havâle kâğıdını bir yakınını da abone kaydetmek üzere gayret sarfetmeye vesile bilerek elinden geleni yapan vefakâr okuyucularımız yanında, bazıları da kendi öz abonelerini bile göndermekte ihmalkâr davranmaktadırlar. Böylelerinin gazetelerini göndermeye devâm etmekle berâber bir kere daha posta çeklerini kaybetmeden bu maksatla gecikmeden kullanmalarını rica ediyoruz.

SEBİL, iman cephesinin yalın kılıcıdır. Onun hizmetlerini müessir kılan en ehemmiyetli mesnet, vefakâr aboneleridir. Bu bakımdan, bütün SEBİL abonelerine O'nun has oda misâfirleri kabûl ettiğimizi ve onların samimî alâkalarının şevk ve kuvvetimizin en büyük kaynağı olduğunu ifâde etmek isteriz.

Cenab-ı Hak, amâl ve efkârınızı, hissiyât ve harekâtınızı şerefli rızâsı ile me'lûf kılsın, azîz ve sevgili okuyucularımız.

Sebil

ALMANYA POSTASI ALMANYA POSTASI ALMANYA POSTASI ALMANYA POSTASI ALMANYA POSTASI ALM

Almanya Postası

Mısıroğlu Almanya'da

Aziz okuyucularımız;

Çoktan beri gazetemizin «Almanya Postası» sütunundan sizlere hitâb edemedik. Bu bakımdan, birçok mes'elelerimiz birikmiş bulunmaktadır. Bunlara kısa kısa temas etmek istiyoruz.

1 — Cenâb-ı Hakkın izn-i keremiyle başyazarımız Kadir Mısıroğlu, inşaallah bu ay nihâyetinde Almanya'da olacaktır. Fakat, bu seferki seyahati, işçi kardeşlerimizin pek çoğunun Türkiye'de bulunduğu bir zamana rastladığı için kısa sürecek ve öyle geniş bir konferans programı tatbiki mevzûubahs olamayacaktır. Esas itibariyle UMSO (United Muslim Student Organisation in Europa) yani Avrupa'da Müslüman Talebeler Teşkilâtı'nın yıllık mûtad toplantısında bulunacak ve bir konuşma yapacaktır. Tahminen Frankfurt civarındaki kardeşlerimizi dolaşmak ve kısa kısa hasbihallerde bulunmak imkânı da mevcut olacaktır.

Bu seyahat dolayısıyle gazetemiz SEBİL'in Almanya'daki mes'elelerinin daha plânlı bir sûrette halli için birtakım yenilikler ve çalışmalar düşünülmektedir ki, bunlar hakkında ileride sizlere tafsilât arzedilecektir.

2 — Bazı kardeşlerimiz 163. maddenin hışmına uğrayarak hapse tıkılan Selâhaddin Eş Kardeşimiz için aynen Türkiye'deki benzerleri gibi kendi kendilerine yardım kampanyaları açmaya teşebbüs etmiş bulunmakta, bazıları da mektup yazarak bu hususta müsâademizi talep etmektedirler. Geçen haftaki nüshamızın iyice tetkiki hâlinde böyle bir teşebbüsün bizi nekadar yaralıyacağı kolayca anlaşılır. Müslümanların kardeşlik duygularının kuvvetle tezâhürüne şâhid olmaktan dolayı gözlerimiz yaşarmakla berâber, biz SEBİL âilesi olarak karşılıksız hiç birşey kabûl etmemek prensibini kendimize düstûr ittihaz eylemişizdir. Bundan dolayı bu gibi teşebbüslerde aslâ bulunulmamasını hassaten ve bir kere daha rica ediyoruz. Bu kahraman kardeşimizin, hamdolsun hiç bir şeye ihtiyacı yoktur. Mü'minlerin duâlarından ve mânevî yardımlarından başka bir talebi mevzûubahs değildir. Bu tarzda isminin dillendirilmesi, kendisini ve bizi rencide etmektedir. Cenab-ı Hak bütün kardeşlerimize niyetlerine göre sevap ihsan buyursun! İlle de birşey yapmak isteyenlerin fikirlerimizin daha fazla yayılması husûsundaki gayret ve faaliyetleri kâfidir.

3 — Almanya'daki kardeşlerimiz SEBİL'imizin 1. ve 2. ciltlerinden isterlerse bunları 30 D M. karşılığında, Salâtin-i Âli Osman tablolarından ise 3DM. mukabilinde aşağıdaki adrese mektup yazarak sipariş verebilirler.

SEBİL GAZETESİ
Seyfi SENOĞLU
6236 Eschborn/Ts.
Liebigweg 5, Tel. 06196/45447

4 — Almanya Millî Görüş Braunschweig Teşkilâtından olup, seçim çalışmalarına katılmak üzere Türkiye'ye gelmiş bulunan iki kardeşimiz vazifelerini ifa ettikten sonra, tekrar gurbete dönerken, Yugoslavya'da Niş ile Belgrad arasında bir trafik kazâsında şehîd olmuşlardır. Bolu'lu HÜSEYİN TEPELİOĞLU ile Konyalı KENAN KÖŞKER adındaki bu kardeşlerimizin, elim ziyâlarından dolayı bütün SEBİL mensupları adına âilesi ve Almanya'daki kardeşlerimize baş sağlığı diler, şehidlerimizi Cenab-ı Hakk'ın vâsi rahmetine havâle ederiz.

Allah'ın rahmeti, bereketi âfiyeti ve selâmeti bütün saltanat ve ihtişâmı ile üzerinizde dâim olsun, azîz gurbetzede okuyucularımız.

Sebil

BAŞSAĞLIĞI

5 Haziran seçimlerinde çalışmak üzere Almanya'dan Türkiye'ye gelen kardeşlerimizden Berlin Millî Görüş Teşkilâtı Başkanı büyük idealist iman ve hizmet adamı H. H. MEHMED DEMİRCİ, SÜLEYMAN GENÇ ve ABDULLAH POYRAZ gibi bazılarını fiilî hizmet esnâsında kaybettiğimiz malûmdur. Hiç şüphesiz, hepsi de şehîd olan bu kardeşlerimize Cenab-ı Hak'tan sonsuz rahmet ve mağfiret dileriz. Ancak bu yolda ki kayıplarımız seçim kampanyasının nihâyete ermesine rağmen hâlâ devam etmektedir. Şimdi de çalıştıkları yere dönerlerken iki kardeşimiz daha şehîd olmuş bulunmaktadır. Bunlar:

Bolulu HÜSEYİN TEPELİOĞLU
ile
Konyalı KENAN KÖŞKER

kardeşlerimizdirler. Geçtiğimiz hafta, Yugoslavya'da Niş ile Belgrad arasında vâki olan bir trafik kazâsı neticesinde şehâdet şerbetini içmişlerdir. Bundan dolayı SEBİL âilesi adına aziz şehidlerimizin yakınları ve Almanya'daki gurbetzede kardeşlerine başsağlığı dileriz.

Bu vesileyle Almanya'daki kardeşlerimizi Türkiye seçimlerinin inananlar hesâbına biraz daha iyi neticeler vermesini sağlamak üzere gösterdikleri gayret ve faaliyetlerle katlandıkları fedakârlıklardan dolayı tebrik eder, en candan teşekkürlerimizi arzederiz. Allah cümlesinden râzı olsun.

S E B İ L

SEBİL'imizin **«kılıçlaşan kalemler»** inden birinin sâhibi bulunan aziz ve kahraman kardeşimiz SELÂHADDİN EŞ'in mâhud 163. maddenin hışmına musab olarak hâlen yatmakta bulunduğu Üsküdar Paşakapısı Cezâevinden yazıp gönderdiği kıymetli bir mektubu dikkatlerinize arz ediyoruz. Ancak târihî değeri hâiz bulunan bu mektubu sertac edinerek başyazılarımıza mahsus yerde neşrederken onun tastirine (satırlar hâline getirilmesine) vesile olan gayretkeşlik hakkında biz de bir iki cümle ile hissiyatımızı ifâde etmek mecbûriyetini hissettik. Şöyle ki:

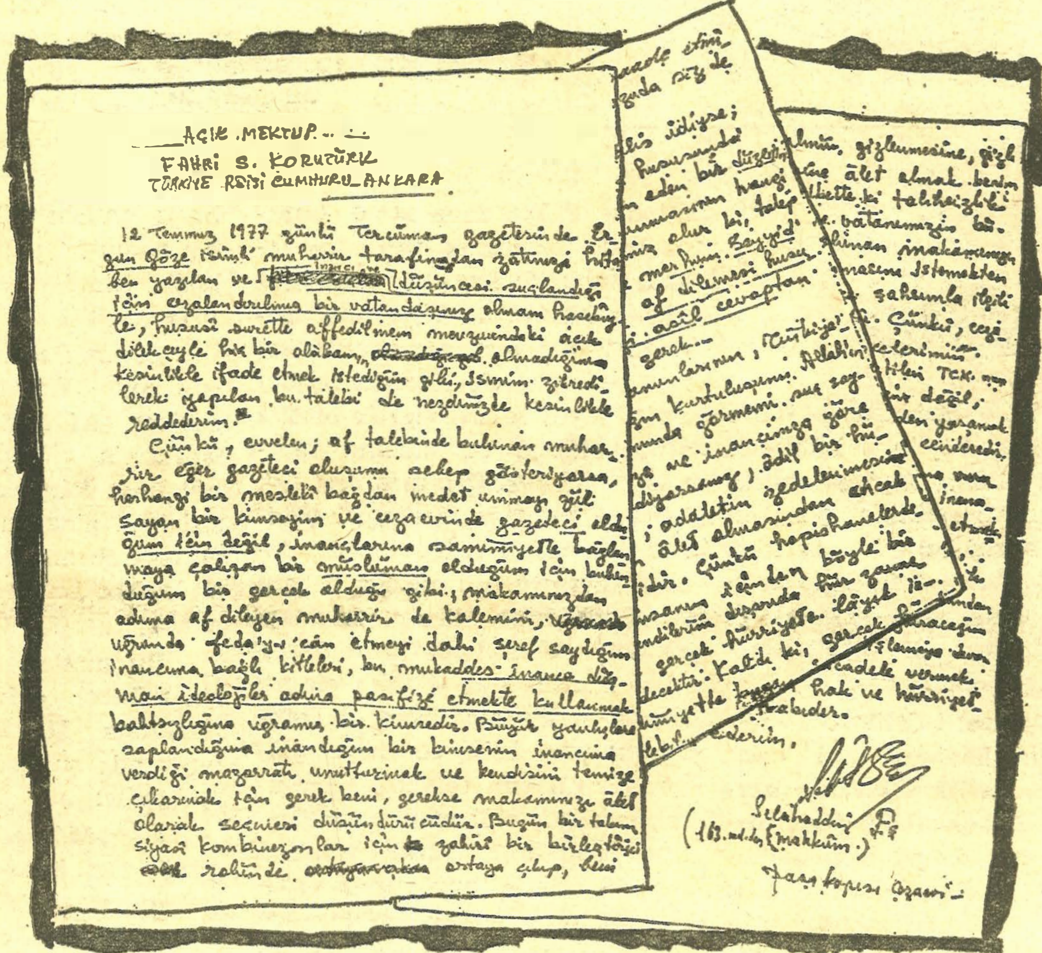
Müslümanların Türkiye'nin sevk ve idâresi üzerine söz sâhibi olma yolundaki en güçlü hamlelerini teşkil eden MSP hareketinin —son seçimlerde su yüzüne çıktığı üzere— daha ziyâde içten baltalandığı ve bu hârekette, mason mahfillerinin —belki de hâsis menfaat sâikalarıyla emrine girmiş bulunan bir kısım sözde müslümanların kullanıldığı mâlumdur. Bunların başında, SELÂHADDİN EŞ kardeşimizin işbû mektubunda temâs ettiği yazarcığın geldiği de herkesçe bilinmektedir.

Hal böyle iken, bütün bir seçim kampanyası müddetince üzerimize salvolar püskürterek bizi yüzdeyüz düşman olanların saflarından bile tezâhür etmemiş derecede bir kin ve gayza mâruz bırakan bir kimsenin bugün SELÂHADDİN EŞ kardeşimizi vesile ve hatta —daha emin bir tâbirle söylemek gerekirse— sermâye ittihâz ederek bir nevî günah çıkarmaya teşebbüs etmesinin de samimî ve bir vicdânî nefs muhasebesi olduğuna inanmıyoruz. Bu hareketiyle müminler arasında —tâmiri imkânsız bir sûrette— zedelenen itibarının iâde edilebileceği zannını taşımakta ve mes'eleye hiç şüphesiz bu maksadla dâhil olmuş bulunmaktadır. Gerçekden kendisinin vekâletini hâiz olmadığı bir kimse hakkında, bu kadar şahsî bir mes'eleye uluorta girmesinin **«günah çıkarmak»** gâyretinden başka bir şeyle izâhı mümkün değildir. Ancak bâri bunda samimî olsa da, iâde-yi itibar husûsundaki gâyretlerinin kendisini mü'min kitleye bir daha kabul ettirerek yeni ifsâd ve idlâllere zemin hazırlamak için olmasaydı... Bunu ümid edebilmeyi ne kadar isterdik.

Bu mevzûda söylenecek pekçok şey bulunmakla beraber kendisini cevap vermek mevkiinde bırakarak, bugüne kadar münâfıkların kalbine ancak haşyet vermiş olan ismimizi telaffuz etmesiyle dilhûn olmamak için, bu kadarla iktifa ediyoruz. Gerçekten SEBİL yazı âilesine mensup bir kimsenin isminin mâhud yazısında olduğu gibi kendisinin müdafaasına muhtaç ve talîb olunmamasına rağmen -velev medih makamında bile olsa- o nifak saçan kalemle yazılmasından sâdece ve sâdece elem duyacağımızı bilhassa belirtmek isteriz.

Sebil

AÇIK MEKTUP

FAHRİ S. KORUTÜRK
TÜRKİYE REİSİCUMHURU - ANKARA

12 Temmuz 1977 günlü Tercüman Gazetesi'nde **Ergun Göze** isimli muharrir tarafından **zâtınıza hitâben** yazılan ve **inancı ve düşüncesi suçlandığı için cezâlandırılmış bir vatandaşınız olmam** hasebîyle husûsî **sûrette affedilmem** mevzûundaki açık dilekçeyle hiç bir alâkamın olmadığını kesinlikle ifâde etmek istediğim gibi, ismim zikredilerek yapılan bu talebi de nezdinizde kesinlikle reddederim.

Çünkü, evvelen; af talebinde bulunan muharrir eğer gazeteci oluşumu sebep gösteriyorsa, herhangi bir meslekî bağdan medet ummayı zül sayan bir kimseyim ve cezâevinde **gazeteci olduğum için değil**, inançlarına samimiyetle bağlanmaya çalışan bir **müslüman** olduğum için bulunduğum bir gerçek olduğu gibi, makamınızdan adıma af dileyen muharrir de kalemini, uğrunda feda-yı cân etmeyi dahi şeref saydığım inancıma bağlı kitleleri, **bu mukaddes inanca düşman ideolojiler adına pasifize etmekte kullanmak** bahtsızlığına uğramış bir kimsedir. Büyük yanlışlara saplandığına inandığım bir kimsenin inancıma verdiği mazarratı unutturmak ve kendisini temize çıkarmak için gerek beni, gerekse makamınızı âlet olarak seçmesi düşündürücüdür. Bugün birtakım siyâsî kombinezonlar için zahirî bir birleştirici rolünde ortaya çıkıp, beni âlet olarak kullanmasına ben müsaade etmiyorum, lütfen benimle ilgili bir mevzûda siz de âlet olmayınız.

Zira, adı geçen muharririn niyeti hâlis idiyse, o takdirde de bir müslümanın affı husûsunda müslümanların inançlarını mahkûm eden bir **düzen**'in makamlarından af talebinde bulunmasının hangi mânaya geldiğini dahi düşünemediğini nemiş olur ki, talep sâhibi bu incelikten, hiç değilse **merhum Seyyid Kutub'un müteveffa Nâsır'dan af dilemesi husûsundaki ısrarlara verdiği asîl cevaptan olsun**, bihaber olmasa gerek...

Sâniyen; lâik düzenin kanûnlarının, Türkiye'nin ve bütün insanlığın kurtuluşunu Allah'ın kanûnunda ve islâm nizâmında görmemi suç saymasını adâlet anlayışınıza ve inancınıza göre haklı, âdil ve doğru bir hüküm kabûl ediyorsanız, âdil bir hükümden tâviz vererek, adâletin zedelenmesi ve gölgelenmesinde nefsimin âlet olmasından ancak elem duyacağım tabiidir. Çünkü hapishâneler deki Altmış bine yakın insanın içinden böyle bir ayırım yapmak, kendilerini dışarıda hür zannedenlerden daha çok gerçek hürriyete lâyık insanları rencide edecektir. Kaldı ki, gerçek hürriyeti Allah'a teslimiyette bulan insanların affından bahsedilebilmesi, esâreti hürriyet zannetmek kadar abestir.

Yok, eğer inanan insanın inancına dayalı düşüncesinden dolayı mahkûmiyetinin âdil olmadığına kâni iseniz, o takdirde bunun mefhum-u muhâlifi zulümdür ki, şahsımın affedilmesi sûretiyle zulmün gizlenmesine, gizli zulmün sultasını sürdürmesine âlet olmak benim için de, makamınız için de elbette ki tâlihsizlik olacaktır. Milletimizin birliğini ve vatanımızın bütünlüğünü temsil ettiği kabûl olunan makamınızın bu tip gizli zulümlere âlet kılınmasını istemekten teeddüb ederim. Kaldı ki; sâdece şahsımla ilgili bir af hiçbir şeyi halletmeyecektir. Çünkü, cezâevine konularak inanç ve düşüncelerimin ıslâh (!) olacağı ihtimalâiyle işletilen TCK'nun 163'ncü ihtimâliyle işletilen TCK'nun 163'ncü cına göre şûurlu ve tâviz vermeden yaşamak isteyen her Türkiye müslümanı için bir cenderedir.

Binâenaleyh o cendere durdukça, inancıma vurulan o pranga durdukça affı istemek ancak inancımın haysiyetine dokunur. İnancımı istismar etmek ve ettirmekten nefret eden bir kimse olarak, milletimin ve insanlığın kurtuluşu için biricik yolun islâm inanç nizâmı olduğunu bundan sonra da her zaman ve mekânda haykıracağım tabiidir. Eğer bu suç ise, bu suçu işlemeye devam edeceğim. Çünkü bu uğurda mücâdele vermek Allah'ın emâneti olan insan hak ve hürriyetlerine bağlılığın bir icâbıdır.

Ittılaınıza arz ederim.

Selâhaddin Eş Paşakapısı Cezâevi
163'üncü maddeden mahkûm

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müdde-i târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

'İsmet Beye göre Bursanın sukutu mes'elesinde mes'ûl kimse yoktur...,

Kadir Mısıroğlu

25

KONYA Meb'usu Refik (Koraltan) Bey'in hükûmet hakkında itimat reyine mürâcaat olunması şekline dönüşen meşhûr takriri o gün öğleden evvel ve öğleden sonra geç vakte kadar uzun uzun münakaşa edildi. Nihâyet, Ali Şükrü Bey'in şu takriri okundu:

«Riyâset-i Celîleye

Bu âna kadar devâm eden müzâkerattan hey'eti vekîle arasında tecânüs-ü efkâr (fikir birliği) mevcud olmadığı anlaşıldığı cihetle müzâkere şimdilik kâfi görülerek bir «parlâmento tahkik hey'eti vasıtasıyla hey'eti vekîle (hükûmet) hakkında tahkikat icrâsını ve bu hey'etin vereceği rapora göre akdedilecek bir celse-i hafiyede (gizli celsede) karar ittihâzını teklif ederim.

13 Temmuz 1336
Trabzon Meb'usu
Ali Şükrü

SESLER — Red. Red!

REİS PAŞA — Reye koyuyorum. (Red red sadâları) reddolundu» (66)

Ertesi gün Dâhiliye Vekili **Câmi** Bey'in istifa ettiğinin bildirilmesi ve buna dâir Meclis Başkanlığı'na verilen istifanâmenin okunması üzerine başlayan münâkaşa esnâsında söz alan **Ali Şükrü** Bey merhum, şu mâruzatta bulunmuştur:

ALİ ŞÜKRÜ BEY (Trabzon) — Efendim, iki gün devâm eden müzâkere neticesinde Hey'eti Vekileye bir itimat kararı verilmiştir. Bendeniz bu karar verilmeden evvel vermiş olduğum takrirden, cereyan eden müzâkerattan Hey'et-i Vekile arasında maatteessüf fikir muvafakatî olmadığının anlaşıldığını arzetmiştim. Fakat daha evvel burada beliğ bir nutuk irad eden arkadaşımız bu hey'et-i muhteremenin hissiyâtını heyecana getirdi. Fakat hissiyâtı üzerine icrayi tesir etti. Bu itibarla bendenizin gâyet sarih olarak ortaya atmış olduğu bu adem-i tecânüs (fikir ayrılığı) mes'elesi ki, hey'et-i Vekileye mensup hiç birisi tarafından reddedilmedi, demek ki, vardı. Bu, nazarı itibare alınmadı. Rüfekadan (arkadaşlardan) red, red cevâbı ile kapatıldı. Bunun için haklı olarak rüfeka-yi kirama serzeniş edeceğim; yani beliğ ve heyecanâmiz bir nutkun vereceği tesir üzerine değil, akıl ve mantık üzerine, düşünerek karar verelim. Dün, müsaade buyurunuz, rica ederim, dün verilen bir itimat reyi üzerine görüyoruz ki, bu gün bir istifanâme var. Demek ki; bendenizin takririmdeki adem-i tecânüs vâki imiş. Peki nasıl oluyor da, Hey'et-i muhtereme Hey'et-i Vekileye ve şerâid dâhilinde tedvir-i umurda (işleri görmekte) devâmına itimad bahşediyor? Binâenaleyh, bendenizin teklifim diyorum ki, Hey'et-i Vekile arasında bir ihtilâf mevcud olursa bu, ihtilâfı halledecek Hey'et-i Muhtereme-i Meb'usandır. Meclis-i Millîdir. Binâenaleyh yine tekrar ediyorum.

REİSİ SÂNİ BEY — Takririniz Meclis tarafından reddedildi.

ALİ ŞÜKRÜ BEY (Trabzon) — Müsaâde buyurunuz efendim.

REİSİ SÂNİ BEY — Bu istifanın kabul veya adem-i kabulü hakkında söyleyiniz.

ALİ ŞÜKRÜ BEY (Trabzon) — Rica ederim, İstifa mes'elesi bendenizce mevzuubahs değildir. Bir muhterem arkadaşımız istifa eder. Yerine başka birisini intihab ederiz. Fakat ortada bunu zımnen bütün Hey'et-i Vekile adem-i tecânüs vardır ki, kile itiraf buyuruyorlar...» (67)

Diyerek sözlerine devâm eden **Ali Şükrü Bey**, mes'elenin böylece sırf Dâhiliye Vekilinin istifasıyla kapatılamayacağını hükûmet içindeki fikri insicamsızlığın giderilmesi gerektiğini ve asıl ehemmiyetli olanın da bu nokta bulunduğunu belirtmiştir.

Bu mes'ele ve müzâkerelerin müncer olduğu gizli celse hakkında **M. Kemâl Paşa**'nın nutkunda şu malûmata rastlanmaktadır:

«B.M.M.'nin 13 Temmuz 336 günü, 41. içtimâında taksirât (kusurlar) ve idâresizliklerinden dolayı Bursa Kumandanı Bekir Sâmi ve Vâlisi Hâcim Muhiddin Bey'lerin ve Alaşehir Kumandanı Âşir Bey'in ne için bir divana tevdî edilmediklerinden dolayı Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye riyâsetinden ve Dâhiliye Vekâletinden istizah takrirleri okundu.

Bu takrir sâhibi Afyonkarahisar Meb'usu Mehmed Şükrü Bey'di, Sinop Meb'usu Hakkı Hâmid Bey'in serîan tecziye (sür'atle cezalandırma) husûsundaki ısrarı «bravo!» sesleriyle karşılanıyordu. Sahib-i takrir olan Mehmed Şükrü Bey'in: «Biz mes'ul edildiğini görmek istiyoruz.!» feryadı üzerine istizah kabûl olunuyor. İstizah günü olarak tesbit edilen 14 Ağustos 336 da, Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Reisi cevab verdi. Fakat bir türlü kanaat ve sükûnet hâsıl olmuyordu. Karahisar Meb'usu Şükrü Bey anket istiyor. Diğer bir hatib bazı zabitân ve kumandanların tecziyeleri (cezalandırılmaları) tabii olduğundan bahsederek müteaddid misaller tâdad ediyor (sayıp döküyor). Diğer bir hatip, asker ric'at ederken bir kumandanın 36 deve eşya götürmüş olduğunu söylüyor. Başka bir hatip de Yunan Ordusu'nun kısa bir zaman zarfında Akhisar'dan Marmara sahillerine varıncaya kadar, bütün şehirler ve köyleri yıldırım sür'atiyle istilâ eylediğinden bahsederek Bursa felâketi dolayısıyla uğramış olduğumuz müthiş ziyân, cihan nazarında Anadolu'da müdafaa denilen şey'in bir göz korkuluğu olduğuna umûmî bir zehab uyandırmış diyor ve mutantan (tantanalı) hezimetin mes'ullerinin tecziyesini talep ediyordu.

Efendiler, uzun ve harâretli devam eden münakaşâta (münakaşalara) benim de karışmam icâb etti. Vâki olan elîm vaziyette Meclis'in teessür ve alâkasını takdir ettikten sonra, efkâr ve hissiyâtı tatmin maksadıyla beyânat ve izahatta bulundum. Benim sözlerime karşı da vukû bulan ufak tefek târizlere cevap verdikten sonra izâhat-ı umûmiye kâfi görüldü.» (68)

M. Kemâl Paşa, bundan sonra gizli celsedeki sözlerinin hikâyesine devam ederek askerî durum ve Bursa'yı müdafaa etmesi lâzımgelen kuvvetlerin ric'ati hakkında tafsilât vermekte ise de O'nun bu celsede söyledikleri-ne karşı vâki olan târizler kendisinin ifâde ettiği gibi pek öyle «ufak tefek» değildi. Celse açıldığı zaman **M. Kemâl** Paşa'dan başka Garp Cephesi Kumandanı **Ali Fuad Paşa**'nın da Meclis'te hazır bulunduğu görülmüştü. O târihte Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Riyâseti bugünkü tâbiriyle Genelkurmay Başkanlığı da bir nev'i müstakil vekâlet mâhiyetinde idi. Bu sırada Garp Cephesi Kumandanı bulunan **Ali Fuad** (Cebesoy) Paşa'yı bizzat **M. Kemâl Paşa** dâvet etmiş ve bu celsede hazır bulunmasını sağlamıştı. **İsmet Paşa'ya** hü-

cumda ileri giden muhâlifleri, O'nun bir asker ve şimdiye kadarki münakaşalara karışmamış bir insan sıfatıyla teskin ederek muvâzene rolü oynayabileceği hesâb edilmişti.

Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Reisi sıfatıyla ilk olarak söz alan İsmet Paşa'nın askerî durumu ve Bursa'nın sukutunu gerektiren sebepleri izah etmesi üzerine muhâliflerin tenkidlerine geçilmiştir. İlk olarak söz alan Karahisarî Şarkî Meb'usu **Mehmed Şükrü Bey** (sonradan kendisine bizzat teşkil eylediği milis alayı ile ifâ eylediği hizmetlerden dolayı **Çelikalay** soyadı verilmiş olan meşhûr **Şükkü Hoca**) uzun ve heyecanlı konuşmasında ezcümle:

«— ... İsmet Bey'in izahlarına göre mes'ul kimse yoktur. Yalnız bir hâdise vardır: Bursamız sukut etmiştir. Acaba bu hâdisenin hiç mes'ulu yok mudur? Varsa kimlerdir? Sonra Paşa Hazretleri hepimizin hürmetini taşıyan bir hey'etle beraber tahkikata gittiler onlar da tetkik ve teftişât yaptılar. Onlar da bizlere kumandanların vazifelerini yapmadıklarını söylediler. Bu husûsa Refik Bey (Konya Meb'usu) birâderimiz aynı kanaat ve meşhûdâtı (şahid olunan şeyleri) teyid ettiler. Bugün ise hiçbir mes'ul yoktur demek, hakikatlerin ve hâdisatın mantığına münâfi (zıt) değil midir...»

(66) Zabıt Ceridesi, C. II, Ankara 1940 sh. 279

(67) a.g.e. Sh. 296

(68) M. Kemâl Paşa - Nutuk, Ankara 1927 sh. 290

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Şerîat Allah'ın kânûnudur, İslâmdır...

BİR müslüman nazarında Şerîat kânunları nâmütenâhî çapta mükemmel kânunlardır. Çünki bu kânunların vâzıı, Allah'ın yaratdığı insan değil, insanı yaratan Allah Azze ve Celle'dir..

Allah, zâtı, sıfâtı ve ef'âli ile noksan sıfatlardan münezzeh olduğu için, vaz'etdiği kânunlarında da noksanlık düşünmek muhaldir. Allah ne kadar noksanlıkdan münezzeh ise, kânunları ve nizâmı da o kadar noksanlıkdan münezzeh; insanlar ne kadar noksanlıklarla ma'lül ise, yaptıkları ve yapacakları kânunlar ve nizamlar da o kadar noksanlıklarla ma'lül bulunacakdır.. Allah'a inanan bir müslüman için bu ana prensibin dışında bir düşünceye sâhib olunamıyacağı o kadar mutlakdır ki, bunu, biraz fikir nâmusu olan en katı ateist, veya dinsiz, veyahut da lâik bir adam bile derhal teslîm etmek mecbûriyetinde kalır...

İşte müslümanın Şerîat denilen Allah kanunlarına bakışı, Allah'a îmânının zarûrî bir netîcesi olarak budur. Müslüman, Şerîat kânunlarını, îmân etdiği Allah'ın bir irâdesi olarak telâkkî eder. Allah, yaratdığı ins ü cinnin, kendi irâdesine göre yaşamasını istiyor. Şuursuz ve cüz'î irâde sâhibi olmıyan tabiat da, Allah'ın yaratdığı kânunlara göre işlemektedir. Dünyâ ve güneş sistemlerine hâkim olan da, Şerîat kânunları yani Allah'ın irâdesi değil mi? Nevton'un, Arşimedin, paskalın bulduğu kânun demek, tabiatın işleyişi için Allah'ın yaratdığı bir kânûnu ilk def'a, Nevto'nun veya Paskal'ın farkedip yakalaması demekdir. Kâinât, kendisini yaratanın kânunları ile ayakta duruyor. Zâten bunun aksini, yani kâinatın, kendisini yaratandan başkasının kânunları ile ayakda durup işleyebileceğini düşünmek muhal.. Çünki kâinâtın, Allah'dan başka yaratıcısının olabileceğini farz etmek mümteni'..

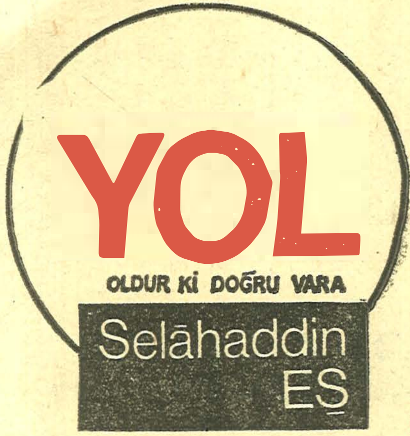
★ Tabiatı, tabiat kânunları ile işliyor kabûl etmek îzâha muhtaçdır. Eğer, **«tabiatdaki kânunlar, gene tabiatın vaz'etdiği kânunlardır; ve tabiat, işte kendi kendine vaz'etdiği bu kânunlarla işlemektedir.»** denilmek isteniyorsa, bu bâtıldır. Çünki tabiat, gözle görülendir; cüzleri bilinendir; bu cüzlerde şuur ve irâde yokdur; acz ve zaafı mutlakdır. Binâenaleyh tabiat bir san'atdır bir nakışdır, sâni' ve nakkaş olamaz.. Eğer tabiatı, tabiat kânunları ile işliyor kabûl ederken, **«tabiat, Allah'ın yaratıp vaz'etdiği tabiat kânunları ile Allah tarafından işletiliyor»** denilmek isteniyorsa, bu doğrudur..

Şuurlu ve irâde-i cüz'iyye sâhibi olan insan ve cin hâriç, tabiat, tabiî sevk ile yani yaratıcısı olan küllî irâdeye itaat hâlinde işliyor. Tabiat, şuurlu ve cüz'î irâdeli olmadığından, Allah'ın kânunlarına uyup uymamak şıklarından birine göre işlemek serbestisinde değil... Onun için birtek şık, Allah'ın tabiatda yaratdığı kânunlara göre varlık ortaya koymak... Bu ortaya koyuş kendi eliyle değil... İnsan ve cin ise, şuur ve cüz'î irâde sâhibi ve dolayısıyla mükellef olduğu için, Allah'ın kânunlarına göre yaşayıp yaşamama serbestisine sâhib... Bu kânunlara göre yaşayan müslüman, hem dünyâ'da hem ukbâda rahat edip mükâfât göreceğine; aksi halde mücâzât çekeceğine inanır. Fakat evvelemirde Allahın kânunlarına yani şeriatına (dînine) îmân şart oluyor. Çünki bu, Allah'a îmânın zarûrî bir neticesi olarak böyledir. Allah, irâdesi olan, kânunları, nizâmı, peygamberleri, mutlak kudreti, ilmi olan varlık...

★ İşte müslüman nazarında Şerîat budur. Müslümanın îmânına göre şerîat, mukaddes ve muazzezdir, ona dil uzatıp yan bakmak horlayıp zorlamak, Allah'a dil uzatmak ve isyân etmek demekdir. Bu itibarla şeriatla en küçük istihzâ veya ona en küçük horlayış, müslümanı mürted, kâfiri ise, hayâsız ve mütecâviz kâfir yapar... Müslümanın îmânı budur. Şerîata en küçük horlayış, veya hakâret ve istihzâ ediş içinde olup da, her sene hacca gidilse; günde beş kere namaz imamın arkasında kılınsa; milyarların kırkda biri değil, kırkda kırkı zekât diye verilse; senenin bir ayında değil, 12 ayında oruç tutulsa, bunların hiçbir kıymeti olamıyacağı gibi, böyle yapana da müslüman denilemez... Çünki o, Şerîata horlayıp istihzâ etmekle bütünü reddetmişdir... Bütün reddedildikden sonra, o bütüne âid cüzlere sâhib olmak elbetdeki düşünülemez!.

Şerîat, Allahın kânûnu, O'nun irâdesisidir. Müslüman nazarında da Şerîat, işte budur. Müslüman halka kendinin de müslüman olduğunu kabûl etdirmek istiyen her türlü devlet büyüğü, evvelâ ve derhal, Şerîata dil uzatıcı veya onunla istihzâ edici bir ifâde kullanmamanın mecbûrudur. Aksi halde, yukarıdan beri arzedilen İslâmî hakîkatlar ve kıstaslar elinde aslâ müslüman kabûl edilemiyeceği tebeyyün eder. Bu husûsa, topyekûn devlet ve hükûmet adamlarının, vekil vüzerânın, parti başlarının, anayasa mahkemesi ile sâir meşhûr mahkeme reis ve a'zâlarının, sendika başkanlarının, muharrirlerin, kumandanların, üniversite tedris a'zâlarının, hâkim ve savcıların bilhassa dikkat etmeleri iktizâ eder. Zirâ bu zevât içinde şeriatımıza (dînimize) horlayan münkirlere zaman zaman maalesef rastlanıyor.

Şu kadarını da arzedelim ki, Şerîata horlanan, Şerîata yan bakılan ve idârecileri ile devletlû büyüklerinin şerîatı tehlike bildiği bir memleketde, dîn hürriyetinden ve müslümanların hür olduklarından aslâ bahsedilemez. Zirâ o belde, Allah'a îmânı tehlike sayan karanlık ve korkunç bir mekândır. Hele Şerîat, Anayasa ve cezâ kânûnu maddeleriyle bir beldede zincire vurulmak isteniyorsa, bu, nâmütenâhî çapda bir **dîn hürriyetsizliği** ortaya koymak demek olur... Apaçık söyliyelim ki bugün îmanlar tehlikeye girmişdir. Şerîat aleyhindeki söz ve fiilleriyle müslümanlık hâricine düşüp mürted olanların haddi hesâbı yokdur...

163'ün pençesinde, cezaevinde 4'üncü hafta

BOMBA ELDE PATLAYABİLİR

S. Muradbeyli

ESKİLER bizi bazı noktalarda ikaz ederlerken söyledikleri gerekçelerle güya akıl dışına düşerlerdi. İlk önce anlıyamadığımız bazı hususlar bir felaket halinde gerçekleşince, dövünmeye dövünürdük ama bu bir işe yaramazdı. Silâh kullanma meselesi bunlardan sadece bir tanesiydi. Nitekim elimizde bıçak veya tabanca - tüfek görseler,

«— Aman evlâdım bırak, onlarla oynanmaz, bıçağı şeytan uzatır, boş tabanca - tüfeği de şeytan doldurur!»

derlerdi. Bu tip öğütlere nice gülüp geçenler vardır ki, boş zannettikleri silâhlarla oynarken meydana gelen patlamalarla kendilerinin veya başkalarının hayatlarına kıymışlardır. Bu yüzden fâkir, yanında birisi olduğu zaman tüfek - tabanca gibi silâhları kurcalamaktan oldum - olası kaçınırım.

Bir şahsın elindeki silâh ne ise, bir devletin silâhlı kuvvetleri de o mesâbededir. O silâh ancak vatan müdafaasında kullanıldığı zaman varoluş maksadına göre kullanılıyor demektir. Ve unutulmamalıdır ki, silâh bir takım hisleri kımıldatır; vatan müdafaasında kullanılırken askere güç kaynağı olan silâh, hazarda iktidar mücadelelerine âlet olur. Bunun içindir ki Kanunî Süleyman Ordu'yu boş bekletmez, hiç sefer olmasa köprüleri yıktırıp, yeniden yaptırırmış.. Sebebi sorulduğunda da «ordunun boş durması fitne sebebidir, fitneyi uyandırmamak lâzımdır» dermiş...

Bu söz 400 sene öncelerdeki orduyu anlatmak için olsa dahi bugüne de tatbik olunabilir. Meselâ, sadece şu son elli yıllık döneme bir bakacak olursak, 6 cumhurbaşkamndan 5 tanesinin asker kişiler olması, seferî zamanlar dışında silâhlı kuvvetlerin hele iktisâden geri kalmış ülkelerde açık veya gizli iktidar vasıtası olarak kullanılabildiğine işaret sayılsa yeridir.

Nitekim Fevzi Çakmak'ın anlatıla - anlatıla bitirilemiyen «dini bütün şahsiyeti»ne rağmen, kimlere kapıkulluğu yaptığı, kimlerin zulümlerinin icracısı olan bir «kuzu paşa» (Fevzi kelimesi, İslâm alfasiyle yazılırken bir nokta ilâve etmekle kuzu haline dönüştüğü için merhum'a kuzu paşa denilirdi) haline dönüştüğünü bu millet derin elemlere gark olarak yaşadığı gibi aynı millet onun ilk şefin ölümü üzerine ikinci şefi zorla bu milletin ve devletin başına tebelleş etmesinden sonra, o ikinci şef tarafından tekmelenişinin acısını da yine yüreğinde hissetmiş, gözyaşı dökmüştür. O Fevzi Paşa ki, Necip Fazıl'ın 1942'lerde kendisini ziyaret edip,

«— Mareşalim, bir ihtilalin bütün şartları hazır... Daha ne bekliyorsunuz?» tarzındaki dâvetiyesine,

«— Ben yeniçeri değilim!»

diye cevap vermişken, siyasetin dışında tuttuğundan gurur duyduğu Silahlı kuvvetlerin başından siyasî oyunlarla, yeniçeri usûlleriyle uzaklaştırılmış ve o günden bugüne ordu kendisini devamlı olarak siyasetin içine sürüklemeye çalışanların tasallutlarından uzak kalamamıştır. Meşhur 9 Subay hâdisesi, 1957'lerde Türkeş'in ve arkadaşlarının kurduğu gizli «Atatürkçü Subaylar Cemiyeti» ve 27 Mayıs'la başlayıp 12 Martla düğümlenen bir serî ihtilâller ve yarım kalan teşebbüsler, apoletleri sökülen üniformalıların yıkılan hayalleri, ikinci şefe «emirleriniz bizim için peygamber buyruğudur!» diye arz-ı ubûdiyet eden ihtilâl liderleri!.. Politikacıların hesaplarını bozan ihtilâlciler, siyasete hevesli askerlere çürük raporu veren siyaset hastaneleri..

Bunların çoğunu bizim neslimiz yaşadı. Genelkurmay Başkanı iken Cemal Tural'ın Yüksek Askerî Şûra'ya dahi alınmayışı ve emekliye sevkedilişi, Faruk Gürler'in tantanalarla Genel Kurmay'dan ayrılıp Cumhurbaşkanlığına gelmeye kalkışması, Muhsin Batur'un Genel Kurmay Başkanlığına oynamaya heveslenişi hadiselerinden sonra İrfan Özaydınlı'nın şahsı etrafında gelişen hadiseler de gerekli intibahı temin etmemiş olmalı ki, Ordu üzerinde halâ bir takım oyunlar oynanabiliyor. Halbuki bu silâhla oynamaya gelmez, her an elde patlıyabilir.

Son olarak, 5 Haziran seçimlerinden 4 gün önce, hem de Demirel'in «seçimlere üç gün kala pek çok şeyler olabilir» diye —gelişi - güzel söylendiği daha çok muhtemel olan— bir sözü sarfettiği bir dönemde Kara Kuvvetleri Komutanı General Namık Kemal Ersun'un emekliye sevkedildiği haberiyle âmme efkârı şoke oldu. Ve bir anda bu general hem MHP'li sayılmaya başlandı, hem MSP'li.. Güya namazında - niyazında olduğu gibi rivayetlere kadar.. Halbuki bilhassa bu sonuncu müsbet rivayetin bir temenninin hakikat zannedilmesinden öteye gerçekle bir alâkasının olmadığı da bilinmektedir. Ama General Ersun'un ânî olarak emekliye sevkedilmesi askerî hiyerarşiyi alt - üst etti. Şöyle ki; bir defa Semih Sancar'ın Genel Kurmay Başkanı olmasıyla boşalan Kara Kuvvetleri Komutanlığına getirilmesi beklenen Orgeneral Turgut Sunalp'ın Faruk Gürler'in reisicumhur seçilmemesi karşısındaki tavrı onun bu şansını yitirdi ve Kara Kuvvetlerine vekâleten bakmakta olan General Ersun'un asaleten tâyini böylece gerçekleşti. Eğer General Ersun emekliye ayrılmasaydı, 1978 martında emekliye ayrılması kanun gereği olan General Semih Sancar'ın yerine geçecekti. Fakat tam bir tâvizsiz asker karakterine sahip olan General Ersun'un böyle bir yere gelmesinden de endişe eden politikacıların var olduğu bilinmektedir. İşte böyle bir vasatla «devletimiz böyle münâsip gördü!» denilerek ordudan uzaklaştırılan Ersun'un yerine kimin getirileceği de mes'ele oldu. Çünkü şimdi KKK. na getirilecek olan kumandanın önümüzdeki martta Genelkurmay Başkanlığına gelmesi kanun ve teamül gereği.. Şu anda I. Ordu Kumandanı olan Org. Adnan Ersöz, ile 3. Ordu Kumandanı Org. Ali Fethi Esener'in bu makama gelmesi mümkün.. Ersöz daha kıdemli, binaenaleyh onun tayini gerekir deniliyorsa da, bunun kurulacak hükûmetlerle yakından alakasının olduğunu bilenler, Ersöz'ün Ecevit'e, Esener'in de Demirel'e yakın olduğu gibi yersiz dedikodularla, isnadlarla Ordu'yu yıpratıyorlar. Vakıa, bir 12 Mart yıldönümünde Esener'in Demirel'e bir şilt vermesi dikkatlerden kaçmamıştır ama yine de bu meseleyi bu buudlarda tartışmak dahi tehlikelidir.

Memleketin, yeni kurtarıcıların ortaya çıkmasından medet umar vaziyete gelmesinin şartlarını değerlendirirken silahlarla oynamamanın mahzuru da gözden ırak tutulmamalıdır. Meclis'ten güvenoyu alamıyan Ecevit'in KKK.na Org. Adnan Ersöz'ü Vekâleten tâyin etmesi her ne kadar en kıdemli generalin normal tâyini ise de; Ecevit'in bu tâyinin hemen arkasından AP - MSP ve MHP liderlerinin KKK. lığı için Org. Esener'in üzerinde ittifak ettiklerine dair gizli görüşmelerden (!) haberler vermesi silâhlarla bir başka şekilde oynanmasının son tehlikeli örnekleridir; silâh başında olanları birbirlerine karşı tahrik etmektir.

Silâhlarla oynayıp, onu varoluş sebepleri dışında kullanmayı itiyâd haline getirenlerin bu silâhlarla yaralanması pek alâ mümkündür. Zararını ise bütün memleket çeker. Son günlerde Halil Tunç isimli zavallı bir emek ve alınteri tellâlının «Atatürkçülük elden gidiyor; MSP'li karma hükûmet kurulursa, umumî greve giderim. Orduyu harekete geçiririm, Ordunun bu duruma seyirci kalması acıdır!» gibi feryâdlar koparması karşısında Semih Sancar Paşa'nın bu kişiye ve benzerlerine hadlerini bildiren beyanatı da göstermektedir ki, ordu siyasetin içine girmekten kaçınmaya çalışıyor, «yurt müdafaası dışındaki konularla meşgul edilmekten» rahatsız oluyor.

Bu hassasiyete saygı gösterilmelidir; yoksa, bomba elde patlıyabilir, neticede kimin zararlı çıkacağı bilinmez ama memleketin bundan hiç bir fayda görmeyeceği tecrübelerle sâbittir.

Selâm

Çorbacı!..

EGER şu kabine teşkili mes'elesine kafayı iyiden iyiye takmış veya dünya hay - huyuna kapılmış iseniz, gözden kaçırmaktasınızdır; derim: bir devir, opportünistlik yâni eyyamcılık devri Türkiye'de artık kapanmaktadır. Çorbacıların devri kapanmaktadır. Şuculuk - buculuk sentezciliği ile mevcud kokuşmuş düzenin kapıkulluğunu yapmakta olanların yâni çorbacıların devri kapanmaktadır.

Artık sağ cephede apaçık ortaya çıkan hâdise şudur: Şeriatçı ise, şeriatçıdır bir müslüman ve başkaca hiçbirşey değildir. Fiskos esnasında, dost meclislerinde pes perdeden şeriatçılık taslamak devri kapanmaktadır. İslâm şeriattır, şeriat müslümanın hayat nizamıdır, binaenaleyh her müslüman —lâfta değil, kalb ile tasdik dil ile ikrar halinde— şeriatçıdır. Şeriat nizamı istemektedir. Şeriat üzre yaşamak, şeriatın hükümfermâ olduğu İslâm Devleti istemektedir. İstemekle kalmamakta bunun mücadelesini vermektedir. Azıcık kavmiyetçilik, azıcık lâiklik, azıcık demokrasicilik, azıcık kapitalistlik falan filânla karışık bir çorbacılık devri geride kalmaktadır.

Sanki sol cephe farklı mı; onlar arasında da emin olmalısınız ki, şu CHP usulû sulandırılmış solculuk tipi pek yakında ortalıkta görünmez olacaktır. Düzen açısından tuu kaka olabilir, müslümanlar açısından ise bâtıllardan bir başka bâtıldır ama, artık şuurlu bir solcu hakikî hüviyeti ile sahnede yerini almak istemektedir, yâni komünist olarak, Komünizmi yaşanılacak tek nizam olarak görmektedir. Onun içindir ki, komünizmin hakim olacağı bir ülke, komünist bir devlet peşinde koşmaktadır. Azıcık milliyetçilik, azıcık Ortak - Pazarcılık, azıcık sosyalist enternasyonalcilik, azıcık reformculuk ve dahi azıcık devrimcilik hikâyeleriyle karışık çorbacılık devri bitmek üzeredir.

Müslüman, İslâm Devleti, şeriat nizamı istiyor

Solcu ise Komünist Devlet, marksist nizam peşinde..

Başka kimler kalıyor?.. Mevcud düzenden yana olanlar, bu düzenden memnun olurlar..

Pekiy bu ahvâl karşısında ne yapıyorlar?..

Anlatayım:

Telâşlanıyorlar. Yaptıklarını bir tek bu kelime ifade etmeye bence yeterlidir. Lâkin, isterseniz teferruatına girmeden şöyle tafsil edebiliriz.

Ellerindeki bütün maddi imkânlar ve propaganda vasıtaları ile mümkün olduğu kadar solda ve sağda «çorbacı» tiplere destek olmaya çalışıyorlar. Ne var ki, akışın önüne bu metodla geçilebileceğine gerçekten inanıyorlar mı bilemem, ama görünen köy kılavuz istemez demişler, farkında olsalar gerek zora başvuruyorlar. «Zor» un bütün çeşidlerini denemiş değiller henüz, ancak, tatbik edebildiklerinin netice vermediğini herhalde görüyorlar. Bu sebepledır ki, pek yakında son silâhlara başvuracaklardır.

Pek yakındanın mânâsı, bilemediniz beş, çok çok on yıl demektir.

İşte siz ogün görün kavganın şiddetini..

Ogünün kavgasında —bana kalırsa— meselâ, müslümanlar için bir 163. madde veya 6187 sayılı kanun filân mesele teşkil etmeyecektir. Keza, solcular için de 141—142. maddeler mesele olmaktan çıkacaktır. Yâni taraflar dâvâlarını böyle dar mevzulara hasretmeyecek, geçici hedeflere teksif etmeyeceklerdir.

Düzenden yana olanlar ise sanmıyorum ki, anayasa — manayasa demeye devam etsinler; kaskatı kesilip düzenle birlikte kendilerini muhafazanın en kestirme yolunun müdafaa değil taarruz olduğunu anlayacaklardır. Hani şimdilerde bazı devlet yetkilileri ikide bir kalkıp «Anarşinin kökünü kazıyacağız..» misillû beyanatlar veriyorlar ve arkası gelmiyor ya, işte o zaman belki de beyanat verme yerine doğrudan doğruya kazıma işinin başında bulunacaklardır.

Bu yazıya başlarken tasarladığım istikbale matûf birtakım tahminlerde bulunmak değildi, asıl maksadım şu «çorbacı» tiplere dikkati çekmekti. Diyeceğim, beş - on yıl sonra bu memlekette gerek sağcı ve gerekse solcu çorbacılar at koşturacak meydan kalem oynatacak köşebaşı bulamayacaklardır.

Emareleri görmüyor musunuz: Adam apaçık «Türkiye İslâm Cemaati» diyor, bu üç kelimelik ibâreyi soluksuz okuyup geçiverebilirsiniz ve fakat, yazanın şuurundaki bilenmenin derecesini anlayabilmeniz için üzerinde çok ama çok düşünmeniz gerekir. Bir cild mânâ var bu ifadede.. (Düşünmenizi isterim) Evet, adam apaçık böyle yazarken ve bu şuurla demirparmaklıkların ardını «Bu düzenin kendisine verebileceği en hür mekân» olarak anlatırken, öte taraftan bir çorbacı tip ortaya çıkıyor ve adamın mücadelesini «af» yaygarası ile sulandırmaya uğraşıyor.

Bundan birkaç yıl önce olsaydı, çorbacı başta düzenin mahkûm ettiği şahısdan olmak üzere pekçok kimseden yaygarasına koro teşkil edebilirdi. Lâkin şimdi, çorbacıya ilk şamar mahpusdan geliyor:

— Çık aradan bre nâmerd!. diyor, ne senin müzaheretine ve ne de düzenin müsamahasına ihtiyacım var benim; sen git köşebaşı eşkiyalığını yap mukabilinde önüne konulan çanağı yala!..

Az şey midir bu?..

Türkiye'nin sür'atle hangi noktaya yaklaştığına dair az işaret mi bu; rica ederim?..

Y. YALÇINER

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHÛDİLER

Birleşmiş Milletler Topluluğu muvâcehesinde arzıhâl eden İngiliz mümessilleri, yapılagelen muâmerelerin hakikî mürettibleri kendileri değilmiş gibi, Filisin'deki keşmekeşi Cemiyet-i Akvam tarafından uhdelerine yükletilen ödevin tezat arzeden müeddâsına hamletmeleri başlıbaşına bir garâbetti. Çünki, Bizzat İngiliz mümessillerinin itirafiyle de sâbittir ki, Filistin'de kurulması matlûb (Milli Yahudi Yurdu) nu kurma ameliyesi için İngiltere'ye verilen tefrizde, bu ameliyenin «Filistin'de mevcut bir cümle anâsır ve cemaatin sâhip bulundukları hukuk ve muvâzeneyi ihlâl etmemesi» şart koşulduğu gibi, ayrıca da oralara sevk edilecek yahudi muhâceretinin «orada yaşamakta olan Arapları zarardîde eylememesi» gibi yahudiler kadar, İngilizler tarafından da istenmeyen şartlar ihtivâ ediyordu.

İngiltere'nin, buna benzer şartları, 27 yıl bile bile çiğnemek sûretiyle yahudilere imkân hazırladığı muhakkaktı. Şimdi giderayak, 1936'da «Kraliyet Tahkik Komisyonu» tarafından tanzim edilmiş bir projeyi, Amerika Reisicumhuriyle elele vererek, Birleşmiş Milletler'e zorla kabûl ettirmeleri milletler hukûkuna tecâvüz bakımından bu müessese târihine kaydedilen en şen'i tasalluttu.

Bu projeye göre, Filistin'in en münbit ve ma'mur bölgesi sayılan sâhil mıntıkaları yahudilere tahsis edilecek, geri kalan metrûk kısımlar da araplara bırakılacaktı. Halbuki, 27 yıldır tatbik edilen iskân çabasına rağmen, yahudilere tahsis edilen bu yerlerde yaşayan kütlenin hâlâ % 75'i araptı. Buralara büyük ihtimamlarla yerleştirilen bu derbeder yahudileri tatmin için üstelik, burada yaşayan arapların tehcir bahânesiyle imhâları matlûbdu. Bu bâtıl tasmim o cânilerin akîdesine göre «Tevrat» ın bir vecîbesi sayılmaktadır.

Bu acı vakii, yahudilerle yüzyüze bırakılan Filistin halkı pek iyi hissediyordu. Buna karşılık, İngilizlerin tesirinde kalan komşu diğer arap ülkeleri ricâlinin nazarında ise yahudiliğin hâlâ iğrabda mahalli yoktu. Buna rağmen, İngilizlerin yahudi mevzûu dolayısıyle Şerif Hüseyin'i tahtından alıp, paldır küldür Kıbrıs adasına sürmeleri onları ürkütmüştü. Onun için bu mes'eleye, ne şiş ne de kebabı yakmayacak şekilde bir sûret-i hâl bulmak ümidiyle, arap topluluğu mümessilleri, Lübnan'ın en serin seyrangâhi olan Âleye'de toplanıp dertleşmeye karar verdiler.

O sıralarda, Filistin büyük müftîsi Emin el-Hüseynî Kahire'de bulunuyordu. Tevkifi için İngilizlerin zecrî tedbir almaları üzerine vaktiyle Filistin'den Lübnan'a iltica mecbûriyetinde kalan Müftî, 2. Dünya Savaşı'nın başlaması üzerine Bağdat'a çekilmiş, İngiliz Kıt'aları tarafından Irak ve tekrar işgâl edilince oradan Tahran'a geçmişti. Rus, İngiliz ve Amerikan kuvvetleri İran'ı istilâya başlayınca, Müftî Türkiye'ye gelmek istemiş fakat bu isteği Halk Partisi hükümeti tarafından reddedilince, çarnâçar Berlin'e gitme zorunda kalmıştı.

(Devamı var)

ADESE

MEHMED SAFFET

ŞERİAT A NE İSE O OL

Enver Sadat Beyefendinin Mısır'ında mürtedlere yani İslâmiyet'i terkedip «ben sosyalistim, ben maostim, ben komünistim, ben masonum, ben Nâsıristim, ben demokrasiciyim, ben laiklikçiyim, ben bilmem neyim!» diyenlere ölüm cezâsı verilecekmiş. Çünki Mukaddes ve Muazzez Şerîatda mürtedin katli vâcibdir..

Son şerîata göre müslüman olmanın birtek şartı vardır; o da, müslümanlıkdan başka hiçbir şey olmamak. Zirâ Vâcib Teâlâ, «şerîkim ve nazîrim yok!» buyuruyor. Bu demekdir ki, Cenâb-ı Hakkın kânunlarına da şerik koşulamaz, onlardan başkasına îmân edilemez...

Ayrıca Mısır'da, zinâ ve sirkat (hırsızlık) cezâları da, Şerîata göre ne ise o olacakmış..

Aslı varsa iyidir. Zirâ İslâm ülkelerinde «mürtedin katli vacibdir» diye işe girişilirse, devletlü efendilerin boyunları üzerinde kelle diye birşey kalmaz efendim!.

Sâdât Beyefendinin o İngiliz dilberi hanımcığı ne der bu işlere? Çünki bu İngiliz kanı ve südü ile yetişmiş hâtun kişinin, daha 3 - 5 ay evvel Şeriata karşı olduğunu, lâikliğe tarafdar bulunduğunu, kadın - erkek eşitliği diyerek kadınların da heryere girip çıkmasını pek harâretle müdâfaa etdiğini, gazetelerde okumuşduk da..

Hayırlısı Allah'dan. Lâkin hemen tasrîh etmek isteriz ki, İslâm ülkelerindeki devletlûların büyük ekseriyeti mason localarına bağlı maşalar olup, sözlerine itimat edilemez..

Mısır'da da, kim bilir hangi gizli eller, hangi gizli hesabların peşindedir?. Napolyon bile, bir zaman oralarda müslüman geçinip, ne menfaatler ne hazîneler devşirmişdir!.

İslâm Konseyi'nin Şilt mücâhedesi

«İslâm Dışişleri Bakanlığı Konferansı Umûmî Kâtibliğine bağlı Avrupa İslam Konseyi'nin» Londra'da tertiblediği Dünyâ Ekonomik Konferansına katılan Nevzat Yalçıntaş Beyefendi, Konsey'in gönderdiği bir şilti, Tercüman Gazetesi, sâhibi Kemâl Ilıcak Beyefendiye takdim etmiş.

İspanyol asılzâdeleri gibi katar katar ismi olan bu muhteşem ve müzeyyen konseyin ululları, Tercüman gazetesinin ifâdesine göre de şöyle demişler:

«Tercüman Gazetesi İslâm ülkeleri arasındaki işbirliği ve dayanışmayı geliştiren hizmetlerde bulunan tek gazetedir. Bu yüzden bu şilti gazetenin sâhibine bir şükran nişânesi olarak veriyoruz.»

1 — Gazetenin sâhibesi Nazlı Hanımefendiyi de düşünmeleri îcâb ederdi ama, her ne ise..

2 — «İslâm Dışişleri Bakanlığı» diye başlıyan şatafatlı isim dizileri ile konseyli konferanslı halvetlerde biz, öteden beri gönüllere değilde, sâdece gözlere hitabedicilik teşhîs etmişizdir.. Bu toplantılar, ve bu alaferanga gösteriler, sâdece salon ağalarının hoşça vakit geçirmesine yarıyor. Birinci sınıf tarifeden yeniliyor, içiliyor ve kalıpları belli diplomatik lâflar ediliyor. Kulağımıza geldiğine göre hanımlarından memnun olmıyan bazı yakışıklı murahhaslara da gün doğuyormuş.. Hele parababası bazı «konseysel» büyükler için..

3 — Sonra saygılı konsey ulularının, İnci ilâvesiyle pek lâtifâne ve üryânâne dişilerin resimlerini edeb ve ayıp yerleri âşikâr olacaklayın tab edip her gün yüzbinlerce müslüman haremine idhal eyliyen Tercüman gazetesi sahibi Beyefendiyi, «İslâm ülkeleri arasındaki hizmetleri» ile şiltlendirip şenlendirmesi de gösteriyor ki, bu konseyli ve konferanslı faaliyetler bir salon fantazisidir...

4 — Efendim sonra ol ceride-i nâzenin, ılmânîyye (laiklik) için iyi bir müdâfîdir. Sonra mücâhidleri içinde, «Şerîatçılığı» lânetliyenlerin pek edîbâne müdâfaalarını yapan avukat beyefendiler bile vardır!.

5 — Hulasa konsey ulularına, «söyle dostunu söyleyim senib» demekle iktifa ederiz..

6 — Bir de «İslâm Dışişleri Bakanlığı» demek, ziyâde yanlışdır. Hilâfet mi var ki, İslâmın hâriciye vekâleti olsun!.. İslâm ülkeleri başdan sona, Şerîat düşmanı idâreciler elinde değil mi?.

Şerîat, gâvurcukların uykusunu kaçırıyor

Şeytan cephesinin bir husûsiyyeti de son derece evhamlı oluşudur. İslâmiyet (Şerîat) lehine en küçük bir inkişâf gördüler mi, cinleri başlarına toplanmadan edemezler!. Bu yalnız yerli şeytanlarımız için değil, Avrupalı ve Amerikalı gâvurlarımız için de böyledir. Bazen olur ki Avrupalı gâvurlar, Mukaddes Şerîatımızla alâkalı bir haber neşrederler, bu, yerli gâvurcuklarımızın gözünü karartıp ödünü patlatmaya kâfî gelir!. Ve tabiî hemen periyodik sancıları tutar ve avaz avaz bağırmaya başlarlar:

«— Atatürk ilkeleri çiğneniyor. Çağ dışı kıpırdamalar başladı. Şerîat geliyor. Hilâfeti kuracaklar. Ümmetçilik ayağa kalkdı. Kur'anı anayasa yapacaklar. Peygamberin ilkeleri ve ülküleri canlanıyor. Teokrasi hortluyor. Dîn devleti te'sis edecekler. Aşırı sağ baş kaldırıyor. İnananlar birleşiyor!.» ve daha ne inkâr ve küfür nağmeleri ki sormayınız!.

Avrupalı gâvurcuklarımız ise, daha medenîce bu yaygaraların sâhibidir. Yerli ve yabancı gâvurlarımız bu hususta hiç tezatsız ve tam âhenk içinde çalışırlar. Bakınız Amsterdam'da münteşir bir gazete, 17.6.1977 günki sayısında nasıl feryâd ediyor:

«— MSP, 1973'de herkesi hayretler içinde bırakarak meclisdeki 48 sandalyayı ele geçirmişdir. Her ne kadar son seçimlerde sandalye adedi 24'e inmişse de, vaz'iyyeti hiç de daha kötü hâle gelmemişdir. Zirâ Ecevit bu parti ile işbirliği yapmak zorunda kalmaktadır. Erbakan'a göre İslâmiyet, Türklerin kişiliğini belirleyen (şahsiyetini ta'yin eden) ana unsurdur. Bunun anlamı (ma'nası) ise, gayet açıkdır. Yani Erbakan, Atatürk'ün laikliği benimseyen devletinden daha öncelere dönme arzusundadır. Erbakan bu arzusuna kavuştuğu takdirde Şerîat yeniden tatbîk mevkiine konulacakdır.»

Öyle anlaşılıyor ki, lâiklik, Avrupalı haçlıların Türkiye'deki en mukaddes kânûnu sanki.. Adamlar ne kadar da Türkiye'yi düşünüyorlar!.. Sonra «Atatürk» derken, ağızlarından bir tane daha dökülüyor. O'na o kadar sâhib çıkmaları da acep neden?

Şimdi Avrupalı gâvurun yukarıya aldığımız satırlarını yerli gâvurlar okurlar da, gene uykuları kaçıp Şerîat (İslâm) geliyormuş diye haçlı orduları toplamazlarsa iyidir!

Tek yumurta ikizleri dediğiniz bukadar olur...

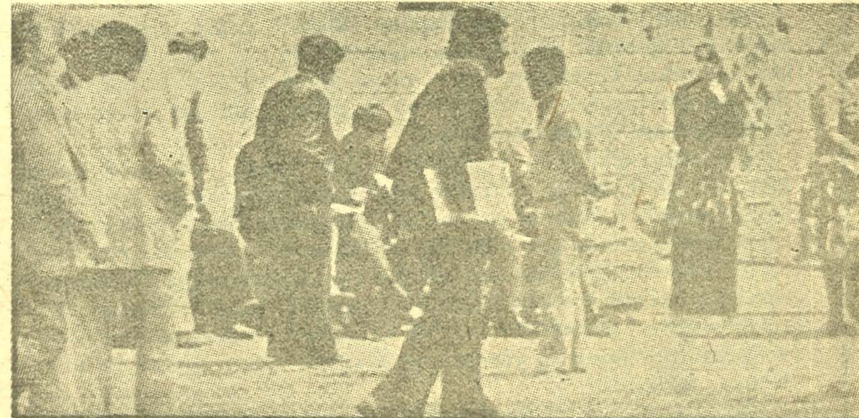
Bülent ve Süleyman Beyefendilerin zaman zaman (periyodik) bir hâl kesbeden şiddetli başağrılarına ve ruh sızılarına bakıp da, aralarında ciddî ve köklü bir ihtilâf bulunduğuna hükmetmek, pek safdillik, ve hatta afv buyurunuz, pek enâyicelik olur.. Bu iki birâderin atışıp kapışmaları, tamâmen birâderlere mahsus bir hırlaşmadır. Bir evde bile iki birâder arasında tepişme ve kapışma olmuyor mu ya?. Sonra da bey baba «hiiişşşşt!» demiyor mu canım?.

İşte bizim Bülent ve Süleyman Beyefendi birâderler de, Çankaya'nın iki has veled-i azîzi olarak mütâlaa edilebilmelidir. Birâderler arası sırlara da, pek fazla burun sokulmamalı.. Her âile kendi işini kendisi halletmek ister. Bu, locavî olsun, Çankayavî olsun, bektâşî olsun, her âile-i cümhûriyyede böyledir efendim!.

Böyle olmasına böyledir işte de, biz onu arzediyorduk, Bülent ve Süleyman Beyefendiler arasında aslâ ve kat'a köklü ve esaslı bir fark yokdur.

Bir kere ikisi de lâiklik havârîsidir.

İkisi de, Şerîatçılık düşmanıdır.

Türkiye de, kânunlarıyla fuhşa «san'at» deyen memleketler arasındadır. Hem korkunç, hem iğrenç değil mi yukarki «san'at» manzarası?... Türkiyeyi batı medeniyetinin (!) a'zâsı yapanlar. bu manzarayı şeref nişânı olarak göğüslerinde taşıyabilirler mi? Türkiye'nin her vilâyetinde, fabrika bacaları yerine bu manzarayı hayata tatbik edenler, bu m idrâk edi yetin fuh

Bu n madıkça, rîbatını g vuşma yo

GÖRE
ACAK

İkisi de, parababalarının has dostudur.

İkisi de, fâiz ve sömürüden yanadır.

İkisi de, dinin umursamazıdır.

İkisi de, «genelevler kapanmalıdır» demez.

İkisi de, alkollü içkilerin ahbabıdır.

'Büyük karanlık, tan çıkan New-York'ta zarar milyarı aşıyor

NEW YORK'TA OLAĞANÜSTÜ DURUM İLAN EDİLDİ

KARANLIĞA GÖMÜLEN 18 MİL. YONNÜFUSLU ŞEHİRDE DÜKKANLAR YAĞMALANDI

★ Ah medeniyyet, sen neymişsin sen!...

...lete nasıl hizmet götürmüşler, hâlâ daha ...miyecekler midir? Şeriat düşmanı zihni...ş dostluğuna bakınız! ...illet gerçek müstevlîleri fehmedip anla...ve kültür emperyalizminin korkunç tah...rmedikçe, aslâ hürriyet ve istiklâline ka...una giremez...

İkisi de, **genelevler kapanmalıdır»** demez.

İkisi de, Atatürkçüdür.

İkisi de, burjuva hayatı yaşar.

İkisi de, evli ve çocuksuzdur, baba değildir.

İkisi de, ya dayıdır, ya..

İkisi de, materyalist, pozitivist, pragmatist ve kemâlistdir.

İkisi de, Avrupa ve Amerikaya bakmadan adım atmazlar.

İkisi de, masonların çok sevdiğidir.

İkisi de, Çankaya'nın vazîfe verdiğidir.

İkisi de, bir gün olsun **«kumarevleri kapansın.»** dememişdir.

İkisi de, «demokrasiye îmân etdik» deyip, bunu kalb ile tasdik ve dil ile ikrar etdikleri kadar, «Allah'a ve onun gönderdiklerine îmân etdik!» diyememişlerdir.

İkisine göre de, din işi ile dünyâ ve devlet işi ayrıdır!

İkisine göre de, din bir vicdan işidir!

İkisine göre de, Allah ile kul arasına girilmez!

BU İKİSİ, BİRDİR; BİRİ BU BİR'İN SAĞI, ÖTEKİSİ İSE O BİR'İN SOLUDUR..

Bir sürü zavallımıza da ne oluyor ki, bir kısmı, «yaşasın Bülentçiğim!» derken; öteki kısmı da «yaşasın Süleymancığım!» diye nefes tüketir, hop oturup hop kalkar?

A cânım efendim, iki birâder bir milyon mes'elenin 999.999'unda beraber, ancak bir mes'elede ayrılar. O bir tek mes'ele de, demokrasicilik oyununda, locavî parmaklara göre kaçak - polis oynamak, ve fakat kaçak olanın gözünün polislikde, polis olanın gözünün de kaçaklıkda oluşu.. İşte çıkan sesler, bu mızıkçılıkdan ileri geliyor!.

Bizim enâyiler de sanıyorlar ki, biri ötekine Allah aşkıyçin vuruyor!.

Bülent Beyefendi Süleyman Beyefendinin solu, Süleyman Beyefendi ise Bülent Beyefendinin sağıdır!. Fahri Sâbit Beyefendi de, ne ise o..

Hulâsa efendim, isimlere ve resimlere, T.R.T. borazanıyla bâbıâlî varakpârelerinin dikkat ve tefekkürü zaptırıcı şartlandırmaları elinde kalınarak bakıldığı müddetçe, daha çoook yerinde sayar bu millet-i merhûme..

Bu gidişle de gidiş, olmayadır millet-i mevhûme.

Rabbim, bizi sen hıfzeyle..

Not: Veled, evlâdın müfrededir, biline.

Sert sirke mi?

Bülent Beyefendi MHP'yi faşistlikle ithâm etdikçe, Türkeş Beyefendi «ben de sert cevab veriyor ama sonradan da çok üzülüyorum» diyormuş.

Demek ki biraz mülâyim olmaya îhtiyaç var!

Sonra bu sert cevab, müteâkıben de üzülüp pişman olmalar, meşhur sloganın «İslâm ahlâk ve fazileti!» kısmı sıhhatlice işletilirse, biavnillâhiteâlâ der'akab hall ü fasl olur.

☆ Locavî büyük gazetede başmakale şöyle yazıyor:

«Eskiden gerginliklerin, İnönü ile Bayar'ın biribirlerini sevmemeleri Menderes'in İnönü karşısında duyduğu aşağılık kompleksinin tezâhürü gibisinden izahları vardı. Sanılırdı ki, bu kişiler çekilince gerginlikler de biter. Hele Demirel ile Ecevit gibi, Cumhûriyet ve demokrasi dönemi çocukları lider sıfatını kazanınca, mücâdele daha uygar (medenî) bir düzeye (seviyeye) çıkacak diye beklenirdi. Yazık ki geride kalan yıllar, bu hayâlimizin de boşa çıktığını gösteren bir sürü örnekle doldu.»

Apaçık deniliyor ki, cümhûriyet çocukları (veletleri) lider sıfatı kazanınca medenî bir seviyeye çıkılmıyormuş!. Biz yazsak cümhûriyet düşmanı olurduk..

Eh, bu hakikat da nihâyet 50 sene sonra anlaşılabildi!. Bu da, cümhûriyet çocuklarının, başmakale yazanlarına âid zekâvet örneği efendim!..

☆ Halil Tunç Beyefendi de basbayağı celâlli bir âdem çıkdı. Demek alevî vatandaşlar arasında bu kadar tunçlar da var. Tunç Bey «üçlü koalisyon kurulursa umûmî greve gider herkese haddini bildiririm, ordu neye susuyor?» gibilerde gürleyince, Semih Paşa «hişşşşt!» deyivermek lüzûmunu hissetmişdi.

Bunları geçelim. Üstelik Halil Efendi diyor ki, «eğer üçlü koalisyon kurulur da işçiyi greve sokmazsam nâmussuzum!. Senatörlükden de istifâ ederim!»

Eh, birkaç gün daha bekleriz efendim. Üçlü koalisyon da kurulur mu kurulur! Ve işte o zaman Halil Tunç Beyefendinin nâmûsu ve istifâsı, gene ele ve dile alınır elbette!.

Lâkin «işçiyi greve sokmazsam nâmussuzum!» diye pek acâib lâflar eden bu kişiyi Fahri Sâbit Beyefendi nasıl senatör yapdı, doğrusu bir türlü anlıyamadık!.

☆ Rezâlete bakınız:

Konya karma orta mektebinin akşam kısmında okuyan Zafer Katık adlı talebe, kıravatsız olduğu için imtihana alınmaz. Sonra da çocukçağız sınıfda kalır.

Kravat denilen ve frenk gâvurunun icâd edip bezden bir haç gibi boyunlara geçirdiği o «yularsal sallangaç» uğruna, Anadolu çocuğunun istikbâli ile oynanıyor.. Bu kadar geri ve iptidâî bir zihniyet, Kongo yamyamları arasında bile görülmez. Türkiyeyi Avrupalı ve Amerikalı gâvurlara el açıp dilenci yapan, işte bu kör, ve ucûbe gardrop devrimcisi vahşilerdir. Elâlem aya çıkıyor; bunlarsa, utanmadan yularsal sallangaç peşinde seneleri ziyân etmede..

Bu millet kültür emperyalizminin yerli sülüklerinden kurtulmadıkça, kat'iyyen iflâh olmıyacakdır.. Haçlı Avrupa maşalarının kör zihniyetini parçalayıp İstiklâle kavuşuncaya kadar, mutlaka en çetin boğuşmadan geçmek zorundayız..

☆ Amerika'da elektrikler kesilince halk mağazaları ve dükkânları nasıl yağma etdi!.

İşte bizim garb mukallidi geri zekâlı ve şahsiyet müflisi maymunların hayranı oldukları batı medeniyeti budur. Işıkda saklı olan kalblerdeki tecâvüz ve talan arzusu, karanlıkda nasıl ortaya dökülüyor? Medeniyet, hiçbir zaman teknik îcadların irtifâı olamaz. Medeniyet, ahlâk ve fazîlet sâhibi bir cemiyetin resmetdiği muhteşem manzaranın adıdır. Bu da MUTLAK ADÂLETDEN başkasıyla aslâ te'mîn edilemez. Amerikanın elinde teknik var, ama adâlet yok. Yalnız Amerika mı böyle? Hayır, dünyânın her yeri aynı şekilde. Talan, yağma ve soygun, dünyânın her yerinde berdevâm. Belki şu ışıklar kesilince cereyân eden Amerikadaki gibi, halkın eliyle değil de; başka şekillerde.. Meselâ, devlet eliyle, devlet büyüğü geçinenler eliyle, sendika ağaları, parti kodomanları, oligarşi patronları eliyle, vs..

Soygun ve vurgunun önüne teknik değil, adâletin mutlak olanı geçer. Adâlet, mülkün temelidir beyler!.

GÜNAYD...

CHP ile koalisyon yapması karşılığında

Ecevit, Türkeş'e 10 bakanlık teklif etti

Olumlu cevap alınırsa bakanlık sayısının 30'a çıkartılacağı belirtildi

● CHP Genel Başkanı'nın MC'ye karşı üç kol...

★ **Bülent Beyefendi bir yandan MHP'yi Faşistlikle itham ederken siyâset ve dâhi iktidar olma hastalığı uğruna bir yandan da omuz vermeğe çalışıyor.**

Türkeş: "Ecevit'e zaman zaman sert cevaplar verdiğim için üzülüyorum"

● MHP Genel Başkanı, gazetecilere verdiği yemekte, Ecevit'in diğer partileri eleştirirken yakışıksız uslup kullandığını söyledi..

ANKARA (A.A.) Milliyetçi Hareket Partisi... cak, Ecevit'in seçimlerde ve hükümeti kurma göre...

★ **Demek ki biraz mülâyim olmaya lüzum var.**

• TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

Geçmişten geleceğe doğru

TÜRKİYE, yepyeni şartlara ve bu şartların çerçevelediği bir geleceğe doğru, çözülmemiş binbir problemle yüklü olarak yürüyor. Çözüm bekleyen millî mes'elelerimizin «Mason - Komünist kırması» bir zümrenin elinde çözüme kavuşamıyacağı, elli yıllık bir tarihî tecrübe içinde anlaşılmıştır. Allah'ın Şeriatı'nı temel ilke kabul etmiş, binbir beşeri hatâ içinde de olsa bu ana yoldan sapmayı aklına getirmemiş, bütün tarihî felâket ve hezimetlerden yine Kur'an ışığı ve «Gök Devlet» in yardımı ile kurtulacağına inanmış bir imparatorluğun tasfiyesinden bu yana elli yıl geçti. Demek ki, elli yıldan bu yana devletin ve milletin kaderinde ne İslâm, ne Kur'an, ne Şeriat, ne Şeyhül islâm, ne medrese, ne tekke ve ne de bin yıllık millî kültürümüzün temel unsurları söz sahibi değildır. Hüküm ve otorite bu temel unsurları bir «Devrim» le tasfiye edenlerin ve onların takipçisi bir zümrenin «Beşerî tercihleri» nin elindedir. Elli yıllık icraattan millî kültürümüzün tarihî ve temel unsurlarının sorumlu tutulması mümkün değildir. Bu hakkı teslim namuskârlığı içinde mes'elelerimize bakınca, siyasî sahada misli görülmemiş bir istismar ve telâşın izlerine şahit oluyoruz. Çözüm bekleyen millî problemlerimizin büyüklüğü yanında, onu çözmeğe tâlip görünen «mason - sosyalist işbirlikçi» partilerin ve onların güçsüz liderlerinin küçülük, basitlik, çocukluklarını hemen görebiliyoruz. Bütün lerinin küçüklük, basitlik, çocukluklarım hemen görebiliyoruz. Bütün ferd ferd Anadolu insanına anlatılması ve Anadolu evlâdının şuurlandırılmasıdır.

«Mason - Sosyalist kompradorlar» ın istismarcı partileri, Müslüman - Türk Milletinin çözüm bekleyen mes'elelerine çözüm getiremezler. Bu mes'eleler, elli yıllık icraatın meyveleridir.

Ekonomik sahada, devamlı bir kriz, para darlığı, enflâsyon, zam, pahalılık, aşırı fakirliğe sürükleniş'e karşı anormal sermaye çevrelerinin doğuşu, israf, zulüm ve binbir ekonomik sabatoj'dan herhalde elli yıl önce tasfiye edilen bir sistem sorumlu tutulamaz.

İçtimaî hayatımızda, devletine küskün ferdlerin, ferdleri hor gören bir icraat sisteminin, çalışma, kazanma, yükselme duygularını körelten bir başıboşluğun, aile hayatını kültür, siyaset, ekonomi ve psikoloji unsurlarında paramparça eden, sevgı ve saygıyı yıkan, çocuklarla ebeveyn'in arasına uçurumlar sokan bir içtimaî telâkkinin, millî kültür boşluğunun, dinî vecd ve heyecan'ın yok oluşunun, bu ve buna benzer binbir içtimaî problemin kördüğüm hâline gelişinin sebep ve mes'uliyet makamında, yine elli yıl önce tasfiye edilen ve ideal örneğini Allah'ın kanunu ile Resûlün müstesnâ faziletlerle yüklü, eğitici ve öğretici hayatından alan İslâm'ın mukaddes sistemini göremiyoruz.

İçinde yaşadığımız bu rezalet döneminin sorumlularını son elli yılın «mason - komünist kırması» bir zümresi içinde aramak gerekir.

Benim doğduğum, büyüdüğüm memlekette «Üç gündür açız!» diye ağlayan Anadolu kadını ile torunu, elli yıllık başarıların (!) sonucudur.

Ailesine mektup yazıp, mektup parası olmadığı için sosyalist ve komünist militanların verdiği bir mektup parası ile sosyalizme angaje olan Kız Öğretmen Okulu'nun zavallı bir talebesi, hâlâ elli yılın övgüsü içinde diploma almağa çalışıyor.

Tasarrufları âtıl hâle getiren ve her gün bir kanser uru gibi yayılan faizci, sömürücü banka ve kredi politikasının ortaya çıkardığı iflâslar, ekonomik politikanın getirdiği sefalet, elli yıllık devrenin başarıları (!) nın neticesidir.

Hilton Otelinde, beş milyon lira masrafla icra edilen, üç milyona yakın değerde mücevherat takılan, dört yüz elli şişe viski içilen ve göbek atılan düğünde, elli yıllık icraatın ve zihniyetin çılgın kahkahaları atılmıştır. Bu düğünde, fakirlik ve merhamet edebiyatı yaparak rey dilenen sosyalist bir partinin eski ve yeni bakanları da bulunmuştur. Yüzleri kızardı mı bilmiyorum?.

Kapitalist sahtekârlar sosyalistleri, sosyalist düzenbazlar kapitalistleri halkın gözünden düşürmek için vesikalar düzerler. Yalanlar, iftiralar, ithamlar fırlatırlar. Kendilerini hakl., karşılarındakileri haksız göstermek için yapmadıkları hokkabazlık kalmaz.

Yıllar, bu uyutucu politikanın maç heyecanları ile geçiyor. Kimse farkında değil

Türkiye'nin yeni şartlar içinde yürüdüğü gelecekte bu gidişle hiç bir problem çözülmüş olmayacak, aksine yeni yeni mes'eleler ortaya çıkmakta devam edecektir

Müslüman - Türk milleti, «Mason - Komünist işbirlikçi sultası» nı şuurlu bir hamle ile tasfiye etmedikçe, «Üç gündür açız» diye inleyen Anadolu evlâdlarına refah yüzü göstermek imkânsız olduğu gibi, insanlığı utandıran Hilton rezaletlerinin daha kudurgun misallerine de şahit olacağız. Bu gerçekleri böylece bilelim.

• TESBİT

Sadık Özarslan

Mukaddesatçılar şûrâsı

BUNDAN böyle Dâvâmıza daha sıkı bir sûrette sarılmamız ve mübarek yolumuzda daha emin adımlarla merhaleler katetmemiz gerekmektedir. Bu sebeple boş lâfları bırakıp fi'liyat ve icraata geçmemiz, şarttır. Zâhiren hoş gelse de aslında boş olan lâfları artık bir kenara atmanın tam zamanıdır ve bu, yapılmalıdır. Şâirin dediği gibi: «Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde.»

Memleketimize baktığımızda, vatan sathına yayılmış birçok teşkilât görmekte; bu teşkilâtlanmadan muhakkak ki, memnûn kalmaktayız. Fakat şuna da üzülmekteyiz ki; bütün bu teşkilâtlar henüz tam manasiyle ve arzu ettiğimiz mânâda hamle gücüne sâhip değildir. Bir çoğu içine kapanık ve ancak birkaç kişiye hitâbeder durumdadırlar. Teşkilâtlarımızın dışa açılmaları, dışarıyı içeriye çekmek için çalışmaları lâzım gelir. Tabiî bunun için evvelâ usûl bilmek, işin yolunu - yordamını bilmek icâbeder. aha mühimi, teşkilâtlarımıza bir yol göstericinin bulunması gerekir. Teşekküllerimiz, uyanılmalı; ne yapacakları ve nasıl yapacakları ortaya konulmalı, sonra da dikilen ve bakılan ağaçların meyvaları mevsimi gelince toplanmalıdır

Görünen köy kılavuz istemez... Görüyor ve anlıyoruz ki; bizim teşekküllerimiz, âdeta kendi hâllerine bırakılmışlardır ve yapıcı, uzlaştırıcı bir otoriteden uzak bulunmaktadır. Evet, herkes kendi çapında birşeyler yapmak istiyor ve yapıyor da.. Lâkin yapılanlar, yıkılanların yerini tutamıyor, çalışmalar, mahallî ve mevziî kalıyor. Buradakinin sesini, oradaki duyamıyor. Teşekküllerimiz arasında bir kopukluk var. Teşkilâtlarımızın mensubları şübhesiz iyi niyetli insanlar, iyi niyetli gençler... Birşeyler yapmak istiyorlar. Hamle yapamamanın, düşündüklerini icrâ sâhasına koyamamanın ıztırabını çekiyorlar... Haklı olmalarına, en doğru fikirlerin mensûbu olmalarına rağmen halâ yerinde saymalarına üzülmektedirler.

Gönülleri, bâtıl ilerlerken, hakkın tökezlemesine râzı olmuyor. İstiyorlar ki, ilerleyelim.... Bekliyorlar ki, kendilerine yol gösterelim. Amma başta bir organizasyona gitmek, bir strateji tesbît etmek şart. Diriliş nesli olduğumuzu göstermek elzem. Fâtih'in torunlarına fetihler yaraşır... İç ve dış fetihler. Durmak, lâfla vakit öldürmek ağır geliyor gençlerimize. Teşkilât mensûblarımıza oturmak, kıymetli zamanlarını boşa harcamak acı geliyor... günlerini, saat ve saniyelerini değerlendirmek istiyorlar. Biz, bunları görmek ve bilmekle mes'ûd oluyoruz. Dün, vazîfeden kaçılıyordu... Amma bugün, iş isteniyor, vazîfe bekleniyor. Ne güzel değil mi?

Öyleyse... Hemen bir «Mukaddesatçılar Şûrası» nın toplanması beklenmektedir.' MTTB. ve AKINCI'ların önderliğinde böyle bir şûrânın toplanması pek faydalı ve semereli olacaktır. Kanaatimiz odur ki; vakit geçirilmeden hemen kolları sıvamak ve «Mukaddesatçılar Şûrası» nın hazırlığını yaparak herhangibir şehir veya merkezde toplanmak gerekir. Burada teşkilâtlarımız teker teker ele alınmalı; teşkilâtlararası münasebetler gözden geçirilmeli... dağınıklığa son vermek ve bir noktada toparlanmak için müessir adımlar atılmalıdır. Umûmî merkezlerin ve oradakilerin durumları samimiyetle gözden geçirildikten sonra Anadoluya yönelmeli; oralardaki teşkilâtların durumları iyice tebellür etmeli, teşkilâtlarımıza en güzel yol, bütün açıklığı ile gösterilmelidir. Plân ve program birliği, fikir birliği ve faaliyet beraberliği en kısa zamanda temin edilmelidir. Kararı bekliyoruz.

Almanlara ispiyonculuk yapan bâzı sözde Türkler Kur'an kurslarını kapatmaya çalışıyor

Devlet kesesinden din düşmanlığı yapılıyor

★ İspiyonların borazanlığını yapan Alman gazeteleri Kur'an Kurslarına âid hâdiseye geniş yer veriyor...

Almanya'dan gelen haberlere göre, bir yandan illegal bir vaziyette çalışan Türkiye'li komünist teşekküllerin gitgide dozu artan faaliyetleri ve işçilerimizin arasına ektikleri nifak tohumları had safhaya ulaşmaya başladı. Diğer yandan Almanya'daki 400 bini mütecâviz Müslüman Türk işçilerinin çocuklarına sâhib olmaya çalışan ve onları dinî ve millî bilgilerden mahrum bırakmamak, Alman cemiyeti ve kültürü içinde eriyip yok olmamalarını sağlamak gâyesiyle tamamen Allah rızâsı için çaba sarfeden cemiyetlerin üzerine üzerine gidilmektedir. Bu cemiyetlerin faaliyetleri çeşitli vesilelerle şikayet mevzuu yapılmakta ve Alman resmî makamlarına aslı olmayan şen'î iftiralarla şikayet edilmektedir.

Bilhassa bu komünist illegal teşekküller Almanya'daki faaliyetlerini kamufle etmeyi düşünmektedirler. Bunun için de, sık sık islâmî faaliyet gösteren cemiyetlerin kendi hallerinde yaptıkları faaliyetlerini günlük mes'ele haline getirerek yine belirli iftiralarla Alman ve Türk resmî makamlarının hemen harekete geçmesini istemektedirler. Bunlar yurdumuzda olduğu gibi, Almanya'daki kendi fikriyâtlarında bulunan idârî kademedeki kimseleri, basını veya onların komünist muhabirlerini kendi gâyeleri için kullanmaktadırlar.

Nitekim ALMANYA'DAKİ KURAN KURSLARI hakkında Alman ve Türk öğretmenlerin şikâyetleri üzerine kovuşturma açıldığı haberleri Türk gazetelerinin avrupa nüshalarında ve Alman gazetelerinde baş yeri işgâle devam etmektedir.

Çıkan bu haberlere göre, RUHR BÖLGESİ'nin de içinde bulunduğu Nord — Rhein Westfallen Eyaleti Kültür Bakanı, KUR'AN KURSLARI hakkında bir açıklama yaparak, bu kurslar için kovuşturma açıldığını söylemiştir. Aynı şekilde Gelsenkirchen Belediye selâhiyetlilerinden biri de tahkikat mes'elesini doğrulamıştır.

KUR'AN KURSLARI HAKKINDA AÇILAN KOVUŞTURMA haberine en fazla yeri, komünist tandanslı Alman FRANKFURTER RUNDSCHAU gazetesi 1 Haziran 1977 Çarşambe günkü nüshasında, **«Sûreler Türk çocuklarının kafalarına zorla sokuluyor, Türk çocukları için kurulan KUR'AN MEKTEBLERİNDEN öğretmenler şikayetçi»** başlığıyla verirken, DIE WELT gazetesi aynı tarihli nüshasında **«RUHR HAVZASINDA KUR'AN HOCALARININ KATI VE SERT İDARESİ»** başlığını kullanmıştır. Bunun yanında Ruhr Bögesinde 750 binin üzerinde satan - güyâ - tarafsız günlük gazete olan WESTDEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG (WAZ) gazetesi ise 11 Haziran 1977 tarihli nüshasında yayınladığı haberde şu başlığı atıyordu: **«TÜRK ÇOCUKLARI KUR'AN HOCALARI TARAFINDAN KIŞKIRTILIYOR VE SIKIŞTIRILIYOR. ÖĞRETMENLER BÖLGEDEKİ KUR'AN MEKTEBLERİNDEN ŞİKAYETÇİLER.»**

★ Almanya'daki Kur'an Kurslarından birine devâm eden talebeler

ŞİKAYET MEVZUU..

Adı geçen gazetelere göre bu Kurslar hakkında tahkikat açılmasının sebepleri hülâseten şöyledir: **«Kur'an Kursları güngeçtikçe Almanya'nın diğer bölgelerinde olduğu gibi Ruhr bölgesinde de devamlı artmaktadır. Bu kurslarda çocuklar dayakla, falakaya yatırılarak manâsını bilmedikleri arabça süreleri ezberlemek mecbûriyetinde tutulmaktadırlar. Yine Kur'an Kursu hocaları, çocukları, Alman cemiyetine karşı kışkırtmakta ve onlara almanca derslerine çalışmamaları için nasihat etmektedirler. Ayrıca çocuklar televizyon seyretmekten men edilmekte, kız çocukları spor ve yüzme derslerine girmemesi için zorlanmaktadırlar. Yine kız çocukları derslere baş örtüleriyle girmeleri için mecbur kılınmaktadırlar. Bunların yanı sıra, Kurslara devam eden çocuklar mekteblerinde başarılı olamamakta, bu başarısızlıkları da kurs hocalarının zararlı telkinleri ve çocuklara verdikleri ezberleri ve ödevleri mutlak sûrette zamanında istemeleridir. Bu yüzden çocuklar mekteblerine yorgun ve isteksiz gitmektedirler.»**

(Sayfayı Çevirin)

50 yıldır dinmeyen kin:

İslâm harfleri düşmanlığı..

DURUP durup «Yeni CHP» lâfıyla, bir zamanlar kurduğu **«faşist diktasını»** millete unutturmak isteyerek, şimdi «yeni» olduğunu iddia eden Cumhuriyet Halk Partisi, faşist devirlere aid tıynetinden zerre kaybetmeden zamânımızda devam etmekte olduğunu yine vesikalandırmaya başladı. «Yeni» yaftalı CHP, 27 yıldan bu tarafa hasret kaldığı iktidara, bilinen antidemokratik usûller ve Çankaya'nın himmetiyle tek başına gelip oturunca eski kinini tekrar kustu: İslâm harfleri ile yazılan yazıların derhal kaldırılmasını emretti. Bu işi de hakkında tekelci sermâyenin müşavirliğini yaptığı iddiaları dolaşan Dahiliye Vekili Necdet Uğur'la tatbik mevkiine koydu. Necdet Uğur yazımevkiine koydu. Necdet Uğur yazılı da değil, bir telsiz emriyle Valilere verdiği talimatta, İslâm Harfleri ile yazılmış ne kadar yazı varsa kaldırılmasını istedi.

Necdet Uğur'un talimatı Valiler tarafından tatbik edilmek istendiyse de muvaffak olunamadı. Vasıta sahibleri arabalarına astıkları Besmele ve duâları kaldırmadı. Ancak Valiler bazı otobüs firmalarının Arap ülkelerine sefer yaptıklarını gösteren tabelâları toplayabildi.

Diğer taraftan güvenoyu alamadığı halde icraat yapmakta olan CHP'nin emri yurd çapında infiale karşılandı. Uğur'un emri **«Besmele düşmanlığı»** olarak da vasıflandırıldı. Bu arada, Uğur'un zihniyetiyle hareket edilmesi hâlinde Arap Ülkeleri'nin Türkiye'deki temsilciliklerinin tabelâlarının da sâdece lâtin harfleriyle yazılması icâbedeceği belirtildi.

Bunlar bir tarafa, Necdet Uğur, İslâm Harfleri ile yazılmış yazıları toplama gayretine girerken, devletin Kıbrıs mes'elesini izah için İslâm Harfleri ile kitaplar bastırmakta oluşu da tebessümle karşılandı. Kendilerine emir verilen bazı devlet memurları **«Ne yapalım, işte bu türlü tenakuzlar sadece bizim ülkeye mahsustur.»** demekten kendilerini alamadı.

Eğitim başmüşaviri: «Kur'an kurslarına tamamen karşıyız»

BONN, BÜLENT ZARİF bildiriyor

Eğitim Baş Müşaviri Ali Rıza Özgüç, gazetemize verdiği bir demeçte, Almanya'nın çeşitli kentlerinde yaygınlaşan Kur'an Kurslarına tamamen karşı olduklarını belirtmiştir. Almanya'daki lâyıklık anlayışı ile bu kursların vnüne geçilmesinin mümkün olmadığını belirten Özgüç, ne gibi önlemler alınması gerektiğinin, Alman Kültür Bakanlığı ile görüşüldüğünü söylemiştir. Almanya'da Türk çocuklarının devam ettikleri her okulda yeterince din dersinin verildiğini belirten Özgüç, özetle şunları demiştir:

"Türkiye'de bütün Kur'an kursları belli bir izne göre açılmaktadır. Diyanet İşlerinden alınan bu izinle açılan bir Kur'an kursuna ancak 5 yıllık ilkokul tahsilini tamamlamış veya mecburî öğretim çağının dışına çıkmış öğrenciler katılabilmektedir. Oysa burada bize gelen haberlere göre katılanların içinde çok küçük yaşta olanlar da varmış. Ayrıca, Alman basınının da yazdığı gibi, çocuklara zorla, dayak atılarak sureler ezberletiliyormuş. Bunları araştırıyoruz Almanya'da bir araya gelen herkes bu tür kurslar açmakta serbesttir. Ama çocuklar çok küçük oldukları için okulua yanında bu tür kurslar çocuğun başarısını etkilemektedir. Bir çocuk din bilgisini evde anne ve babasından da alabilir. Kaldı ki, biz burada Türkiye'den çok daha fazla din dersi okutuyoruz. Bir diğer sorun ise bu kurslarda ders veren hocalar konusudur. Türkiye'de bir Kur'an kursunda ders verebilmek için İmam Hatip Okulunun en az iki devresini bitirmiş olmak gerekir. Bunların şartları Diyanet İşleri Bakanlığınca saptanmıştır. Biz okullardaki din derslerinin yeterli olduğunu bütün velilere iletmek istiyoruz."

★ **Milliyet'ten bir haber daha... Yorum yapmaya lüzum var mı?.. Sözde Türklerin son mârifeti işte...**

Görüldüğü gibi şikayet mevzuu yapılan hususlar, beşer mantığının dahi kabul edemeyeceği kadar abeslik içindedir. Zira, Almanya'daki mekteblerin öğleden sonraları dersleri yoktur. Bunun yanında Kursların ekseriyeti Cumartesi ve Pazar günleri faaliyet göstermektedir ki, zaten bu günlerde mekteblerin dersleri yoktur. Fakat cezası saf zihinleri ve Alman cemiyetini bulandırmaktan, Kursları hassaten korkunç göstermekten ileri gitmemekte ve mes'eleye kasten bakıldığını isbatlamaktadır. Kurslardaki çocuklar Alman cemiyetine değil, bugünkü medeniyetin İslâmî anlayışa ve yaşayışa uygun olmayan yönlerine karşı bilgi sahibi yapılmaktadırlar. Zaten Kurs'ların açılış gâyesi dinî ve millî kültürümüzü çocuklara aşılamak değil midir? Bunları gerçekleştirmek ve bu hususta gayret göstermek Alman kanunlarında suç gibi takdim edilmesi bir kastın ifadesi değil midir?

ŞİKAYETİ YAPANLAR

Kur'an Kursları hakkında tahkikat açılmasını sağlayanlar bazı komünist Türk ve Alman öğretmenleridir. Bu hususta —güya— uzun araştırma yapan ve bir dizi ısmarlama rapor hazırlayan Duisburg okul müdürü RENATE IRSKEN en başta gelenidir. Bunun raporu Ruhr Bölgesi'nde vazifeli ilkokul öğretmenlerinin toplandığı konferansta okunmuş ve bu konferansa katılanlar tarafından Alman resmî makamlarına şikayet edilmiştir. Bu şikayet üzerine açıklama yapan Düsseldorf Eyalet İş ve Sosyal Bakanlığı azası Bayan Charlotte von Löpper **«bize gelen bilgilere göre Kur'an Kurslarını saran ve zor geçilebilen bir sis havası mevcutur.»** demektedir. Bu hayatî ve çok ağır olan problemi çözüme ulaştırmak ve ihbarları değerlendirmek için Bakanlık ilk oturumunda karar da almıştır. Şikayet sahibleri ayrıca Bonn Büyükelçiliğinde görevli Eğitim Başmüşaviri Ali Rıza Özgüç'e de Kurslar hakkında düşüncelerini sormuşlardır. Ali Rıza Özgüç, **«Eğer Türk kanunları burada geçerli olsaydı, Kur'an Kursları burada açılamazdı. Okula devam eden çocuklar bu tip kurslara devam edemezler. Onların ilk önce latin harflerini okuyup yazmasını öğrenmeleri gerekmektedir»** diye cevap vermiştir.

Başmüşavir Özgüç'ün verdiği beyanatın Türk gazetelerin Almanya baskılarında yer alan haberinin tam metnine ait kilişe sayfamızda yer almaktadır. Bu beyanat şu sırada Kur'an düşmanı çevrelerin sarıldıkları tek delil haline gelmiş bulunmaktadır.

Alman gazetelerinde yer alan diğer haberlere göre adı geçen ve devlet kesesinden para alarak Almanya'daki Kur'an Kurslarını kapatmanın gayretine düşen Başmüşavir, bir sual üzerine «Kur'anı öğrenmenin lüzûmlu olmadığına» işaret ederek, «Namaz kılmak için dört tane sure ezberlemek kâfidir» demiştir.

KUR'AN KURSLARI İÇİN «KOVUŞTURMA» AÇILDI

GELSENKIRCHEN Eğitim Müdürlüğü, yapılan şikayetler üzerine, Türk çocukları için Kur'an kursu düzenliyenler hakkında kovuşturma açmıştır.

Bu kurslarda çocuklara dini taassup yüzünden Türkler arasında huzursuzluk çıkabileceği endişesiyle açılan kovuşturma üzerine bir belediye yetkilisi basına açıklama yaparak, "Ruhr bölgesinde gittikçe yayılan Kur'an kursları konusunda öteden beri sayısız şikâyetler geldiği, ilk okul öğretmenlerince düzenlenen bir konferansta sorunun tekrar ele alınarak resmi makam...

...rarlı telkinlerde bulunduklar saptanmıştır. "Almanca derslerinde dikkat edip çalışmaya gerek olmadığını" söyleyen Kur'an kursu görevlileri, kız öğrencileri, yüzme derslerine katılma...

★ **Almanya'da açılan Kur'an Kurslarının kapatılması yönünde büyük gayretler gösteren Milliyet gazetesinde neşredilen bir haber. İspiyonculuğun neticesini alkışlıyorlar sanki...**

Millî Görüş mes'eleye el koydu!

Almanya'da icra-yı faaliyette olan Kur'an kurslarının kapatılmak istenmesinden sonra işçilerimiz arasında derin bir üzüntü hâsıl oldu. Bilhassa Kur'an kurslarının faaliyetlerini abartarak Alman makamlarına şikâyet edenlerin yine Türk menşeli olması hatta orada bulunan talebe müfettişliğinin de bu suçlamaları desteklemesi ve doğrulaması vatandaşlarımızı bir başka yönden üzülmelerine vesile teşkil etti.

Kur'an kurslarının kapatılmak istenmesi, bu hususta tahkikat açılması hadisesinden sonra, çeşitli dernek selâhiyetlileri 23 Haziran'da Aachen şehrinde bir araya gelerek bu mevzuda alınacak tedbirleri, yapılması gerekenleri konuşarak, Alman makamlarına karşı yapılacak teşebbüsler için 8 kişiden müteşekkil bir hey'et teşkil etdiler. Heyet başkanlığına getirilen «Avrupa Millî Görüş Teşkilâtları Umum Reisi» Dr. Yusuf Zeynel ABİDİN bir açıklama yaparak; «Kur'an Kursları üzerinde koparılmak istenilen kasırga çok âdi ve maksadlıdır. Bu haçlı taassubunun tekrar hortlamasıdır. Kur'an kurslarını kapatmıya kimsenin gücü ve kuvveti yetmiyecektir. Kur'an kursları hakkında tahkikat açanları biz de mahkemeye vereceğiz. Bu hususta hemen teşebbüse geçiyoruz.» dedi.

Avrupa Millî Görüş Teşkilâtları Umum Reisi Dr. Yusuf Zeynel Abidin'in yaptığı açıklama hûlâseten şöyledir:

«Bilindiği gibi Almanya lâik bir devlettir. Buna göre bu ülkede yaşayan hiç bir kimse dinî inançlarından, bu inançlarına mümasil faaliyetlerinden dolayı muhakeme edilemez. Binaenaleyh bu kadar sarih kanun hükümleri içinde Almanya'da faaliyet gösteren Kur'an Kurslarının kapatılmak istenmesi mümkün değildir. Onun için bizim inançlarımızı baskı altında tutmak isteyenler hakkında Alman hükümetinin selâhiyetli adlî mercilerinde dâvâ açacağız. Onların cezâlandırılmalarını isteyeceğiz. Kurslar hakında yapılan şikâyetler tamamen maksadlıdır. Yapılan şikâyetlerin hiçbiri kurslarda vuku bulmuş değildir. Ama maalesef bu şikâyetleri bizzat Türk uyruklu komünist teşekküller ve onların üyeleri yapmaktadırlar. Yine Alman kanunlarına göre, Almanya'da husûsî kurslar hakkında tahkikat açılması mümkün değildir. Kaldıki Kur'an Kursları Türk çocuklarını zorla ailelerinden alarak ders veriyor değil, bilâkis Kurslar çocuk velilerinin kendi rızâlarıyla ve istekleriyle açıldığından ancak gönüllü gelenlere ders verilmektedir. Bunu suç saymak ise ancak Orman kanunlarının hüküm fermâ olduğu yerlerde mümkündür.»

islâm yazısına dair

★ Şefik Bey'in celî sülüsle çok san'atlı bir «hadîs-i şerif» istifi

HÜSN-İ HATT

4

MUSTAFA FATİH

İSLÂM Yazısı'nın neş'et tarihine âid rivâyetlerin çeşidliliği netice itibariyle birkaç noktada toplanmaktadır. Tâhir-ûl Mevlevi'nin Abdullah Sert tarafından sâdeleştirilerek neşrolunan «Müslümanlığın Medeniyete Hizmetleri» adlı iki cildlik eserinde oldukça derli toplu malûmat verilmektedir. Şöyle anlatıyor:

«Hicâz arabları arasında Cezm denilen bir yazı vardı ki, câhiliyyet devri sonlarında yazılmaya başlamışdı. Kûfî dediğimiz yazının aslı bulunan bu yazının Hîre'den Hicâz'a geçdiği bilinmekde ise de oraya nereden geldiği ihtilâflı bir mes'eledir. Bazı tarihciler «Tay kabîlesinden Mirâmir bin Mürre, Eslem bin Sidre, Âmir bin Cüdre adındaki kimseler, Hûd (A.S.) ın Vahy kâtibinden öğrenip Enbâr ahâlisine öğrettiler. Dûmetü'l-Cendel emîri Ükeydir bin Abdilmelik'in kardeşi Bişr bin Abdilmelik de Enbârlılardan öğrenip Ebû Süfya'nın babası Harb bin Ümeyyeye öğretti. Sonra da Mekkeye gidip Sahbâ bint-i Harb bin Ümeyye ile evlenerek bir mikdâr orada ikamet eyledi ve ikâmeti esnâsında kayınbirâderi Ebû Süfyân ile diğerlerine yazı hocalığı etti» demiş; bazıları da himyerîlerin yazısı olan Hatt-ı Mesned'in Hîreye intikâl ederek zaman geçmesi ile harf şekillerini değişdirerek Cezm ya'ni Kûfî şeklini aldığını, sonra da Ebû Süfyân yahut babasının bu yazıyı öğrenip Mekkede yazdığını beyân etmişdir. Peygamberimizin ecdâdından Nizâr bin Muid bin Adnân'ın da ilk defâ yazı yazdığı veya yazıyı Hicâza nakleylediğine dâir bir rivâyet vardır. Her ne hâl ise Mekkede biraz okur yazar kimseler bulunduğu halde Medinede hiç yok gibi idi. Hicretin ikinci senesinde vukû bulan Bedir Gazvesinde esir olan Mekkelilerden yazı yazmaya âşinâ olanlar, Medine çocuklarına yazı öğretmek şartı ile karşılıksız olarak serbest bırakıldılar. Ve bu sûretle Medine-i Münevvere ahâlisi arasında okuma - yazma - yayılmış oldu.» (1)

Mevlevî, bizim «İslâm Yazısı» deyişimizi teyid edercesine, İslâm'dan önce yâni cahilliye devrinde Arablar arasında yazının çok az görüldüğünü, çünki meselâ Mekke'de yazı bilenin 15 - 20 kişiyi geçmediğini söylemektedir. Buna mukabil, **«İslâm'ın zuhûrundan sonra müslümanlar arasında okuyup yazma çoğaldı. Çünkü Dini Mübîn Kıraat ve kitâbetin lüzum ve ehemmiyetini müslümanlara beyân eylemişdi. Kur'ân âyetlerinin ilki «Oku» emrile başladığı gibi «Hokka ile kaleme (erbablı kalemin) yazmak da oldukları şeylere andolsun ki» (2), «Andolsun Tuur'a, neşredilmiş kâğıd (lar) içinde yazılı kitaba» (3) meâlindeki âyetlerde kalem ve kitâba yemin buyrulmuşdu. Gene borçlanma ve borç vermeyi tarif eyliyen âyet-i kerîmede: «Ey müminler! muayyen bir zaman için borç alıp verdiğinizde onu yazınız. Aranızda bulunan bir kâtib de adl ve hakkaniyetle tahrir etsin. Yazmaktan kaçınmıyarak Allahın kendisine öğrettiği veçhile yazsın» (4) buyurularak yazılı sened tavsiye edilmişdir ki bunun zımnında yazma öğrenilmesi de tavsiye olunuyor demekdir.**

Nebiyy-i Ekrem (S.A.V.) hazretleri ümmî yani okumaz, yazmaz bulunduğu halde ashab-ı kirâmı okuma yazma öğrenmeye teşvik buyurdu. Bedir muhârebesinde esir olup da kurtuluş fidyesi veremiyen Mekkelilerin Medine çocuklarına okuyup yazma öğrenmelerini, bundan sonra serbestçe gitmelerini teklif eylemişdi ki bu tedbir sâyesinde - çiftçi memleketi olan - Medinede okur - yazar çoğalmışdı. Keza Peygamber (A.S.) efendimiz: «İlmi yazı ile zabtediniz» (5) hadis-i şerifiyle ilmin yazılıp zaptedilmesini emreylediği gibi işittiği hadis-i şerifleri yazan Abdullah bin Amr bin As'a gerek gadab gerekse rıza halinde fem-i risâletden çıkacak mübârek kelimelerin zaptını tenbih etmiş ve Mekke fethi günü söylenen hutbenin yazılı sûretini isteyen Ebû Şâh El-Yemanî için o hutbenin yazılmasına emr vermişdi. Gene Ebû Râfi'in rivâyet ettiği: «bir baba evlâdına yazı yazmasını, suda yüzmesini, ok atmasını öğretmeye, bırakacağı mirası helâl olarak bırakmaya mecbûrdur» (6) hadis-i şerîfiyle de yazmanın lüzûm ve ehemmiyetini beyân buyurmuşdur.» (7)

★ Emin Yazıcı'nın celî sülüs hattı ile Hz. Ömer hakkında Dr. Çörçöp Sâmi Bey'in bir beyti...

Binâenaleyh, dikkat olunursa şu hakikat ortaya çıkmaktadır: Cahiliyye devrinin menşei meçhûl, rivâyetlerden ibâret olan iptidâî yazısı, aslî hüviyetini müslümanlar ile iktisâb eylemiş yâni İslâm Yazısı olmuştur. Çünki, »Kur'an Yazısı» olmuştur. Ve bu yazı bütün inceliklerini, zerâfetini, hele hele bir san'at hâline gelişini İslâm Milleti'nin elinde idrâk etmiştir. Hülâsa Elifbâ, gerek rivâyetlere dayalı cahiliyye devri tarihi ile ve gerekse İslâm ile müşerref olarak tekâmül ettiği 14 asırdır, herhangi bir ırkın kavmin damgasını ve adını taşımamış, sadece ve sadece Ümmet-i Muhammed'in olmuştur... Bu sebepledir ki, onu «Arab Yazısı» diye vasıflandırmak yersiz ve mesnedsizdir. Nitekim, «Hüsn-ü Hatt» dan da bugün bir «Arab San'atı» diye bahsolunamamakta, onun İslâm Milleti'ne has bir san'at eseri olduğunda herkes ittifak etmektedir.

(1) Mevlevî, a.g.e., s. 2, sh. 62-63
(2) Kalem Sûresi, âyet: 1
(3) Tûr Sûresi, âyet: 1-3
(4) Bakara Sûresi, âyet: 282
(5) Sünen-i Darimî
(6) Hâkim.
(7) Mevlevî, a.g.e., c. 1, sh. 104 - 105

HÜKÛMET AT MEYDANI DEĞİLDİR..

Kİ HER GELEN TOZUTA!..

D EMIREL'ın «Çankaya Hükûmeti» diyerek vasıflandırdığı CHP iktidarı Millet Meclisi'nden güvenoyu alamadı ama, 3,5 hafta içerisinde devlet dairelerinde herşeyi allak - bullak etti. Öyle ki, yapılan bir tesbite göre devlet memurlarının hemen hemen yüzde 40'ına yaklaşan bir kısmı işlerinden atıldı, yerleri değiştirildi, tenzil-i makam edildi, yerlerine partizanlar dolduruldu. CHP'nin zaman zaman Danıştay karrla n uygulamak gibi bir m!zerete sığınarak giriştiği «kıyım» hareketinden nasibini almayan tek devle müessesesi kalmad·

... müdürlerin yüzde 85'i, Müşteşarların y ze 70'1, Müşavirle r yüzde 90'ı, daha aşağı kademelerdeki memurların ise y z 50's k y a uğradı. CHP kıyımı esnasında en fazla tatbik olunan usûl ise «sürgün» şeklinde oluyordu

- ynca mükteseb haklar da ihlâl ediliyor ve devlet memurları işlerinden atılıyorlardı. Nitekim bunun en bâriz nümûnesi Çalış m Bakanlığında verildi. Kanunla r aykırı olarak işbaşına getirilen bir Müsteşar'ı yine kanunlara aykırı bir teklifine uyularak yüzlerce işçi müfettişinin işlerine son v e d. Sebep olarak da b u a r «yeni bir yönetmelik» le imtihan edilerek işe girmeleri gösterildi CHP'li Çalışma Vekili bu yönetmeliğin geçersiz olduğunu ilân ile iş müfettişlerinin işlerine son verildiğini duyurdu. Böylece yüzlerce iş müfettişinin ellerinden mükteseb hakları alınmış oluyordu.

Diğer taraftan, CHP icraatını görenler, «Bu geçici olmanın verdiği bir hırsın tezâhürüdür. Esâsen CHP güvenoyu alamayacağını bile bile hükûmeti sadece bu kıyımları gerçekleştirebilmek için kurmuştur. Şimdilik gâyesinde muvaffak olmuş görünmektedir. Ne var ki, kıyıma uğrayan binlerce devlet memuru da CHP iktidarının ne mânâya geldiğini bir kere daha anlamıştır. Ayrıca bundan sonra kurulacak hükûmetler, ne sol basının yaygarasına ve ne de CHP'nin Danıştay kapılarında dolaşmasına aldırış etmeksizin bu memur kıyımının yaralarını sarmakta herhalde en ufak tereddüt göstermeyecektir. Devlet Dâireleri bugün tamamen CHP'li partizanların işgâli altına düşmüştür. Ve gayet tabiî olarak bu işgâl kaldırılacak, mağdur olan memurlar yerlerine iâde olunacaktır.» dem e irler.

CHP'nin 3,5 haftalık kıyım harekâtı için söylenen sözlerden en güzeli ise «Hükûmet at meydanı değildir ki, her gelen tozuta!.. Çok değil kısa zaman sonra bunun hesabı sorulur.» şeklinde olanıydı.

Gerçekten CHP dışındaki partiler, Ecevt Hükûmeti'nin icr a tını yakından takibetmekteydi. Her parti, tek tek kıyımların listesini tutuyordu. Partilerin CHP kıyımı hakkında fazla ses çıkarmayışları, bu hükûmetin gidici olduğunu bildiklerinden ileri geliyordu. CHP mutlâka gidecek ve bütün antidemokratik ic r atı da onun ardı sı r süprülec e i.

Kontenjan'dan Çankaya tarafından Meclis'e Senatör olarak sokulan Halil Tunç, CHP hükûmetinin güvenoyu alması için gösterdiği gayretler netice vermeyince bu defa, CHP'siz bir hükûmetin kurulmaması için harekete geçti. Bazı vatandaşlar (bilhassa âleviler) tarafından «dede» diyerek sevilen Türk - İş reisi Halil Tunç, CHP'nin olmayacağı bir hükûmetin kurulması halinde «Umumi Grev ilânı» edeceklerini söyleyerek, CHP'nin yandaşı DİSK'i dahi geride bıraktı. Tunç'un umumi grev merakı, solcu - komünist çevreler tarafından alkışlandı. Ancak bu arada Türk - İş'i de birkaç seneden beri içine düştüğü buhranın son haddine vardırdı. Türk İş'e bağlı bazı sendikalar ve İdarecilerden ileri bir kısmı Tunç'u tasvip etmediklerini açıkladı.

Tunç'un «s natörlükt e istifa etmek» bahâsına grevcilik yapacağına dair beyanları bilhassa Askeri Savcı'nın bu kontenjandan senatörün dokunulmazlığının kaldırılmasını istemesiyle meraklı bir mevzû haline geldi. Askeri Savcı, Halil Tunç'un Ordu'yu tahrik ettiğini ileri sürerek hakkında tahkikata başlamıştı.

Dokunulmazlığı kaldırılmak istenen Türk-İş Genel Başkanı, Kontenjan Senatörü Halil Tunç görülüyor..

İsyan kışkırtıcılığı iddiası ile

Askeri Savcılık Halil Tunç hakkında soruşturma açtı

● Türk-İş Genel Başkanı'nın 12 temmuz günü düzenlediği basın toplantısında söylediği ordu ile ilgili sözlerinden ötürü 6 ay ile 3 yıl arasında hapsi isteniyor.